POSTVERSAND
MÜNCHEN

B 21696 E

ÉLETÜNK

XXXVI. évf. 10. szám (36. Jg. Nr. 10)

Az európai magyar katolikusok lapja

2004. október

AZ UTAT MUTATÓ KAZÁNI SZŰZANYA

Augusztus 27-én pénteken este katonai különgépen érkezett meg Moszkvába a kazáni Szűzanya vatikáni tulajdonban lévő kegyképe, amelyet most II. János Pál pápa II. Alekszij pátriárkának ajándékozott. A kazáni Istenanya kegyképének Oroszországba való visszatérése alkalmából II. János Pál pápa levélben köszöntötte II. Alekszij ortodox pátriárkát: „Az Orosz Ortodox Egyház és az orosz nép által a múlt században átélt szenvedések után a történelem Urának akaratából a mai napon közös örömben és reménységben részesülünk azáltal, hogy a kazáni Istenanya ikonja visszatér szülőföldjére." E bevezető sorok után a szentatya örömét fejezi ki, hogy a pátriárka fogadja a Walter Kasper és Theodore Edgar McCarrick bíborosok által vezetett küldöttséget, amely átadja ezt az oroszországi kereszténység történetéhez oly szorosan kacsolódó szent ikont. Az isteni Gondviselés kifürkészhetetlen akaratából Isten Anyjának ez a „Kazanskaya" néven ismert kegyképe maga köré gyűjtötte nem csak az ortodox híveket, hanem a világ más részein élő katolikus testvéreiket is. „A közelmúltban az isteni Gondviselés akaratából az orosz egyház és nép visszakapta szabadságát, miután leomlott az Európa keleti és nyugati részét elválasztó fal. A keresztények sajnálatos jelenlegi megosztottsága ellenére is, ez a kegykép mindazok egységét jelképezi, akik követik Isten egyszülött Fiát és Aki felé ez a kegykép vezet minket. Róma püspöke sokat imádkozott ez előtt az ikon előtt annak a napnak az eljöttéért, amikor mi mindannyian egyek leszünk és együtt hirdetjük a világnak, egyetlen hangon és látható közösségben, az egy Úr üdvösségét és győzelmét a gonoszság és minden olyan ellenséges erő fölött, amely megkárosítja hitünket és az egység melletti tanúbizonyságunkat" - írja a szentatya.

Levelét a pápa így folytatja: „Kedves Testvérem, a mai napon csatlakozom az orosz ortodox egyház püspökei, papjai, szerzetesei és az Oroszországban élő hívő nép imáihoz. Ebbe az imádságba bekapcsolódnak a katolikus egyház gyermekei is, akik mélyen tisztelik Isten Szent Anyját. Vezessen el ez a kegykép bennünket az Evangélium ösvényén Krisztushoz, védelmezve azt a népet, amelyhez most visszatért, az egész emberiséggel együtt. Isten Szent Anyja fordítsa anyai tekintetét korunk emberei felé és segítsen minden hívő embert, hogy megmaradjon Isten útjain és hirdesse Jézus Krisztust, aki az Út, az Igazság és az Élet. A mai napon bizalommal imádkozunk a Legszentebb Szűzhöz, mert tudjuk, hogy ő kieszközli majd számunkra és minden nemzet számára a béke ajándékát." A pápa II. Alekszij Moszkva és minden oroszok pátriárkájához intézett levelét ezekkel a szavakkal zárja: „Őszentsége, a szeretet érzelmeivel, a ma ünnepelt esemény örömében és Isten Szent Anyjára emelt tekintettel a Mi Urunk nevében testvéri békecsókot váltok Önnel."

*

Imrényi Tibor szegedi ortodox paróchus a Vatikáni Rádiónak elmondta: a kazáni Szűzanya csodatévő kegykép története a XVI. századi Oroszországba nyúlik vissza, az 1579. esztendőre, Kazany városába, amelyet az orosz keresztény csapatok a tatár iga alól való felszabadulás megkoronázásaként 1552-ben hódításnak meg. 1579-ben hatalmas tűzvész pusztít a városban, és az egyik testőrparancsnok háza is porrá ég. Kilencéves kislányának, Matrónának álmában megjelenik a Szűzanya, és azt üzeni, hogy ha a leégett ház alatt ásnak, megtalálják az ő szentképét. Azt is meghagyja a kislánynak, hogy értesítse róla a város egyházi és világi elöljáróit. A látomás többször megismétlődik, mire a kislány az anyjával együtt ásni kezd a leégett ház kályhája alatt, és lent a földben meg is találják a Szűzanya posztóba csavart képét. Minden valószínűség szerint a tatár uralom alatt került oda, amikor a keresztények nem egyszer arra kényszerültek, hogy titkolják a hitüket. A szentképet ünnepélyes körmenet keretében viszik át Kazany város székesegyházába, és már a körmenet alatt számos csoda történik, vakok nyerik vissza a látásukat. A kegykép csodás megjelenésének a napja, július 8., kötelező ünnep lesz az orosz egyházban.

Egy másik történelmi esemény is kapcsolódik a kazanyi Szűz kegyképéhez: 1612-ben, az ún. zavaros időkben, amikor belső viszályok, ellenségeskedés dúl az országban

(Folytatás a 2. oldalon)

CSERHÁTI FERENC

SZŰZ MÁRIA, A MAGYAROK NAGYASSZONYA

Mindig öröm tölti be szívemet, amikor templomainkban látom, hogy híveink, rózsafüzérrel a kézben tisztelegnek Nagyasszonyunk, a Boldogságos Szűz Mária képei előtt, gyermeki bizalommal fejezik ki hódolatukat, ragaszkodásukat iránta, szép ájtatosságaink végén pedig őszintén és igazán csendül fel az ének:

Szentolvasót imádkoztunk,
Máriához fohászkodtunk,
Kérve kérjük Szűzanyánkat,
Fogadja el hű imánkat (Sík Sándor).

Napjainkban többen csak nehezen értik a vallásos áhítatnak ezt a fajta megnyilatkozását. Számukra érthetetlen e Mária tisztelet, a rózsafüzér imádság unalmas, primitív hit jele, imamalomszerű, babonás hiedelem, minden Máriaájtatosság csak érzelgős szabadidei foglalkozás. Gyermekkoromban magam sem értettem, hogy minek kell októberben minden este mintegy 50 Üdvözlégyet elismételni. Ma is csodálattal emlékszem vissza apámra, aki fáradságos napi munkája után, estenként ágyunk mellé térdepelt és családjával együtt fohászkodott: Asszonyunk Szűz Mária, Istennek Szent Anyja, imádkozzál érettünk bűnösökért most és halálunk óráján!

A hívő keresztények ma is rózsafüzérrel a kézben és töretlen bizalommal könyörögnek Istenhez, akárcsak elődeik másfél évezred óta, az élet viharai közepette belekapaszkodnak ebbe az egyház által felkínált túlvilági mentőövbe. Még akkor is, ha néhány mai ember számára ez a mentőöv túl egyszerűnek, talán együgyűnek vagy éppen lehetetlennek tűnik, ők bíznak benne, akárcsak egykor nagyjaink és elődeink, akik gyakran belekapaszkodtak a rózsafüzérbe, e kör alakú, szemekből álló, furcsa mentőövbe és megmenekültek. V. Piusz pápa és sok kortársa az 1571. október 7-i lepantói győzelemre nem talált kiválóbb magyarázatot, mint azt, hogy a diadal csakis a Szent Szűz közbenjárására jött létre. Ugyanígy gondolkodott később VI. Károly császár és udvara az 1716. augusztus 5-i péterváradi (ma Petrovaradin, Jugoszlávia, szigeti erődítmény a Dunán) győzelem után.

De kiben bízott Szent István király, IV. Béla, Nagy Lajos, Hunyadi és Rákóczi, Pázmány és Prohászka? Talán katonáik vitézségében vagy fényes elméjük sziporkázó logikájában? Biztos. De ezen túl főleg Égi Édesanyánk, a Boldogságos Szűz anyai oltalmában. Ők nemcsak a vitézi kardot, a sercegő pennát forgatták ügyesen, de az ima fegyvereit, a Mária tisztelet eszközeit és nem egy közülük a rózsafüzért. Ők bíztak a Szent Szűz támogatásában, mert ismerték az Írást, amely szerint Mária kezdettől fogva a szükséget szenvedők oldalán állt. Kánában Ő vette észre leghamarabb a vendéglátók szorult helyzetét: „Nincs több boruk" (Jn 2, 3) - jegyezte meg, miközben kérő tekintettel fordult isteni Gyermeke felé. Anyai szíve azonnal megérezte az emberi nyomort, és mivel

A kazáni Szűzanya, ikon. (Lásd cikkünk!)

rendületlenül hitt Szent Fia messiási erejében, a várakozások biztos beteljesülésének reményében, reábízta embertársai gondját, baját. Ő tudta, hogy Isten Fia képes begyógyítani minden sajgó sebünket... Közbenjárásának hatása nem is maradt el!

Mária közbenjárt embertársaiért Kánában, de ugyanígy pártfogolja őket azóta is nemzedékről nemzedékre a Föld végső határáig. Joggal alkalmazható rá a bibliai Judittól szóló dicséret: „A bizalom, amiről bizonyságot tettél, nem vész ki sohasem az emberek szívéből, hanem mindörökké megemlékeznek az Isten hatalmáról. Fordítsa ezt az Isten örök dicsőségedre és áldjon meg minden jóval - folytatja az Írás -, mivel nem kímélted életedet, amikor megaláztatásban volt részünk, s megakadályoztad pusztulásunkat..." (Jt 13, 19-20). Mária közbenjárása, a hős Judithoz hasonlóan ismételten megszabadította Isten népét a gonosz Holoferneszek istentelen garázdálkodásaitól. Mária kérésére Szent Fia nem egyszer széttiporta már a ránk leselkedő, alattomos, mérges kígyó fejét... Az Egyház és szent emberei mindig érezték a Szent Szűz hathatós segítségét! Magyar népünk mindannyiszor Máriához menekült, ha gyászos történelme folyamán oktalanul, becsapottan, kifosztottan másokért szenvedett, és Isten anyjánál keresett vigaszt. Ilyenkor örömmel tapasztalta, hogy nem hiába csengett ajkán a bizakodó ének:

Gyászba borult egek,
háborgó tengerek,
csillaga Mária,
Hozzád fohászkodunk,
feléd sóhajtozunk,
Szeplőtlen Szűzanya (Endrődi Sándor).

Hős férfiak és derék asszonyok, a szomorúak és árvák, a szenvedők és betegek újra és újra megtapasztalták a Szent Szűz anyai jóságát és ismételten meggyőződtek arról, hogy nem hiába könyörögtek töretlen bizalommal: „Legkegyesebb Szűzanya, Mária! Sohasem hallotta még senki, hogy te gyámoltalanul magára hagytad azt, aki oltalmad alá folyamodott, segítségedért esdekelt vagy szószólásodat kérte".

Szent István királyunk 1038-ban, halála előtt Mária oltalmába ajánlotta országát. A Boldogságos Szűz Mária azóta „a magyar nép hivatásának őrangyala" (Prohászka, Az imaórák liturgiája IV, 1337. o.), mi pedig Mária Nemzete, a Magyarok Nagyasszonyának lovagjai vagyunk. Országunkat Mária országának hisszük és valljuk, Mária a Magyarok Nagyasszonya, a mi Asszonyunk, aki a bajban és vészben nagyon sokszor megvigasztalta már a hozzáfordulók szívét. Keressük csak fel országunk sok szép búcsújáró helyét - állítólag 67 a számuk - és kérdezzük meg az ott látható temérdek sok mankónak és márványtáblának, a sok aranyból, ezüstből készült szívnek, a különböző formában megjelenített kezeknek, lábaknak és szemeknek történetét! Mind Mária jótéteményeit dicséri.

A Nagyboldogasszonyunk iránti bizalom nem veszhet ki népünk szívéből. Nekünk továbbra is megújuló hittel, töretlen bizalommal kell felkeresnünk a magyar kegyhelyeket, és istenkereső lélekkel kell zarándokolnunk Máriacellbe, Lourdes-ba, Fatimába, Altöttingbe, Csíksomlyóra vagy Máriapócsra, bárhová, ahol Isten bőséggel árasztja kegyelmeit („rendel") fia édesanyja által. A szent helyeken milliók találtak már vissza Istenhez és találtak vigaszt Isten Anyjánál, akit olykor nem véletlenül nevezünk a térdenálló és könyörgő mindenhatóságnak. Égi Édesanyánk ő, aki hathatós édesanyai szavával közbenjár értünk, isteni Fiához vezet bennünket; anyai kérésére Isten Fiától senki sem távozik üres kézzel.

Sok mai ember csak karosszékből és tv-n keresztül szemléli a Mária-kegyhelyekre zarándokló és hömpölygő tömegeket. Számára mindez csak szórakoztató műsor, értelmetlen látvány és tömegmegmozdulás, amelyhez semmi köze. Így érzi, mintha semmilyen támogatásra sem szorulna. Nincs szüksége sem anyai, sem apai, de még isteni segítségre sem. Önmaga erejéből próbál üdvösséget szerezni, úgy gondolja, hogy hit nélkül is jól kijön és megél. Ezzel szemben hisszük és valljuk, hogy az üdvösség Istentől jön és nemritkán Mária által, közbenjárására! Önmagunk erejéből semmire sem jutunk. Nincs gyümölcse fáradozásainknak, ha nem kíséri azt Isten áldása. „Hacsak Isten nem építi a házat, hiába fáradoznak, akik dolgoznak rajta" (Zsolt 126, 1. 3. 5.).

Októberben Isten népe különös buzgalommal tiszteli Máriát és imádkozza a rózsafüzért. E hónap két szép Mária ünnepe: Rózsafüzér Királynéja és Magyarok Nagyasszonya, október 7., illetve 8. - szintén a Mária tisztelet szép ősi formáira emlékeztet. Soha ne szégyelljük, ne restelljük kezünkbe venni a rózsafüzért. Buzgó imádkozásával hamarosan megtapasztaljuk, hogy ha nem is a legújabb, de a világ legerősebb, leghatékonyabb fegyverének, Isten felénk nyújtott biztos mentőövének birtokába jutottunk. ❑

LENNE EGY KÉRDÉSEM...

Nőgyűlölő a Pápa?

A Vatikánban július végén tettek közzé egy dokumentumot, amelynek témája: a férfi és nő együttműködése az Egyházban. A felvetett kérdés kétségkívül érdekes és aktuális. Annál meglepőbb volt a felháborodott vita és kritika, amely az irat megjelenését kísérte, különösen a médiában. Ennélfogva, előrelátható volt, hogy az ismerősök körében is előkerül az ügy ilyetén megfogalmazásban: „Atya, hát már megint miket művel ez a pápa? Nincs jobb dolga ennek a beteg öregembernek, mint hogy a nőket támadja?" Szerencsére volt alkalmam e kifakadást megelőzően átolvasni az inkriminált iratot és érdemben válaszolni az ingerült kérdésre, illetve helyretenni a nyilvánvalóan téves információkon alapuló kitörést. Nagyjából a következőket mondtam:

Miklós atya válasza:

A pápának tett szemrehányás alapja néhány, a dokumentum megjelenése kapcsán egyes bulvár lapokban olvasható, negatív hangvételű kommentár volt. Ezek csak úgy hemzsegnek az előítéletektől, a rosszindulatú gyanúsítgatástól, feltehetően azért, mert az irat valódi tartalmáról, mondanivalójáról szerzőiknek fogalma se volt: aligha olvasták, csak a hírügynökségek közleményeiből szereztek róla némi tudomást és azokat is a maguk szájíze szerint értelmezték.

Mindenekelőtt tisztázni kell tehát néhány körülményt:

1. A kérdéses dokumentum nem közvetlenül pápai irat, hanem a Hittani Kongregáció állásfoglalása, de természetesen a Pápa hozzájárulásával és jóváhagyásával.

2. Tartalmában és hangnemében nyoma sincs bármiféle nőellenességnek, vagy pláne nőgyűlöletnek, ellenkezőleg: az irat nagyon világosan és határozottan állást foglal a női egyenjogúság és a nők pótolhatatlan szerepe mellett, elutasítva minden olyan ideológiát, amely ezt igyekszik megsemmisíteni.

3. Egyes sajtóorgánumok, nemcsak hogy vétettek az alapvető újságírói etika ellen, amennyiben nem vették figyelemben a Vatikáni Sajtóiroda által megszabott „embargó" időpontját, hanem még meg is hamisították a rendelkezésükre bocsátott szöveget.

*

Ezek előrebocsátása után lássuk a katolikus egyház püspökeihez intézett vatikáni megnyilatkozás célkitűzését és alapgondolatait.

„A jelen dokumentum szeretné a férfi és nő aktív együttműködése számára az Egyházban és a világban - különbözőségük kifejezett elismerése mellett - a helyes értelmezés egyes feltételeit átgondolni." - A Bevezetésnek ez a mondata a kiindulópont azoknak az irányzatoknak a felvázolására, amelyek a nők alárendelt helyzete ellen lépnek fel. Az egyik a férfit ellenfélnek tekinti és ellene hatalmi harcot hirdet, a másik a két nem közti különbség megszüntetésére törekszik, mert az - szerinte - nem eredendő, hanem kulturális behatások következménye.

Az irat rámutat azokra a veszélyekre és káros hatásokra, amelyek a társadalom és különösen a család számára az egyik vagy a másik irányzatból adódnak. A nemek közti harc lehetetlenné teszi a társadalom békéjét és felborítja a család alapstruktúráját, a nemek közti különbözőség tagadása pedig egyenesen kétségbe vonja a család létjogosultságát, ugyanakkor a homoszexualitás felértékeléséhez vezet.

Ezzel a bírálattal a dokumentum nem akarja a feminizmust egészében elítélni, hiszen a nők egyenjogúságáért vívott küzdelemben az Egyház a nők oldalán áll, ilyen értelemben maga is „feminista", hanem csak annak kinövéseit. Ezzel szemben hangsúlyozza, hogy a Biblia emberképe, amelyre a keresztény tanítás épül, a legbiztosabban szavatolja a férfi és a nő partneri kapcsolatát, lehetővé téve - Isten parancsa szerint - az aktív egymást kiegészítő együttműködést.

E tétel igazolására a Hittani Kongregáció a Szentírás idevonatkozó szövegeit idézi és értelmezi. Már a Teremtéstörténet utal rá, hogy az ember kétnemű lényként létezik és, hogy mindkét nemre vonatkozik: Isten a „saját képére és hasonlatosságára" teremtette őket. A nő teremtése, mint a férfi „segítőtársa" nem jelent alárendeltséget, hanem egyenrangúak egymáshoz rendeltségét.

Ezért írja II. János Pál pápa „Mulieris dignitatem" című, a női méltóságról szóló iratban: „A nő egy másik 'én' a közös emberlétben. Férfi és 'nő kezdettől a kettő egységeként' jelenik meg." Ugyancsak a pápa mutatott rá egyik katekézisében, hogy a „vitális különbözőség a közösségre irányul; ez teszi képessé az embert, hogy kifejezze szeretetét a másik iránt, amennyiben 'az ember, mint személy ajándékká válik és ezáltal megvalósítja léte tulajdonképpeni értelmét'": a két nem „egymásért létezik". Ezt mindegyik nem a maga sajátos módján váltja valóra. „A nemiség - hangsúlyozza a Szentatya - a férfit és a nőt nemcsak fizikai, hanem a pszichológiai és szellemi síkon is meghatározza és mindegyikünk kifejezésmódjára rányomja bélyegét."

A továbbiakban a vatikáni dokumentum elemzi az eredeti bűn hatását a férfi és nő kapcsolatára. A mindmáig tapasztalható zavarok és nehézségek ezen a téren annak a diszharmóniának következményei, amelyek a bűn folytán léptek fel az ember és az Isten közti kapcsolatban. A gyógyulásnak is ezért ezen a ponton kell megkezdődnie: ha a kapcsolat Istennel rendeződött, megnyílik az út a nemek közti szétzilált viszony megújulására az Isten által akart szeretet-kötelék jegyében. Erre már az Ószövetség számos példát szolgáltat, az Újszövetség pedig meghozza a beteljesülést. Jézus és Mária egyénisége, szerepük az üdvösség történetében, egymásra rendeltségük egyrészt az Isten és népe közt az Ószövetség könyveiben rendszeresen visszatérő jelképes „jegyesi" viszonyt tükrözik, másrészt általuk valósul meg Istennek a férfi és a nő együttműködésére irányuló eredeti terve. (Lásd Mária szerepét a kánai mennyegzőn, illetve a kereszt alatt - Jézus mindkét esetben „asszony"-nak szólítja, mintegy párhuzamba állítva az első „asszonnyal".)

E biblikus és teológiai megfontolások képezik az alapot a női értékek vizsgálatára a társadalomban és az Egyházban.

A társadalmi dimenziót tekintve, nem hagyható figyelmen kívül, hogy a nőt biológiai és lelki adottságai képessé teszik az élet továbbadására, az anyaságra. De súlyos hiba lenne a női identitást kizárólag biológiai szempontok alapján értékelni. Nem véletlen, hogy a pápa ebben az összefüggésben a „női géniusz"-ról beszél, amely a lelki értékek kisugárzása révén alakítja a társadalmat, különösen annak alapsejtjét, a családot. Itt szívják magukba a családtagok a szeretetet, az egymás iránti tisztelet és megbecsülés, a tapintat és felelősség szellemét. Ahol ezek hiányoznak, ott elharapózik az erőszak, amely minden egészséges társadalmi fejlődést meghiusít.

Ez utóbbihoz hozzátartozik a nőkre nehezedő kettős teher - a család és a munka harmonizálása a törvénykezés és szervezés területén. Ennek egyik előfeltétele a család keretében végzett munka felértékelése, illetve a munkaritmus alkalmazása a kettős feladat zavartalan ellátásának biztosítására, hogy egyik se, és legkevésbé a dolgozó családanya, lássa kárát. A szociálpolitikai intézkedéseknek az a feladata, hogy egyrészt minden a nemi hozzátartozásból származó hátrányos megkülönböztetésnek elejét vegyék, másrészt figyelemmel legyenek az egyének jogos törekvéseire, elősegítve a közös emberi méltóság és személyes értékek érvényesülését.

A női értékek időszerűsége az Egyházban teológiailag a Krisztus és az Egyház közti kapcsolatban gyökerezik, ugyanakkor Mária személye a vonatkozási pont: az ő szerepe és együttműködése az üdvösség történetében a tükör, amely rávilágít a nő hivatására és feladataira az Egyházban. „A nők az Egyház életében különös fontosságú szerepet töltenek be" - olvassuk a dokumentumban. „Az a tény, hogy a papszentelés kizárólag férfiaknak van fenntartva, semmiképp sem akadályozza őket, hogy a keresztény élet szív-központjába jussanak. A nők arra vannak hivatva, hogy pótolhatatlan előképei és tanúi legyenek annak, hogy hogyan válaszoljon az Egyház mint 'menyasszony' a 'vőlegény' (Krisztus) szeretetére." (...) „El kell fogadni a tanúságot, amely a nők életéből indul ki és olyan értékeket nyilvánít ki, amelyek nélkül az emberiség önelégültségbe, hatalmi tébolyba és az erőszak drámájába zárná önmagát." Ennek elkerülésére férfinak és nőnek egyaránt belső megtérésre, azaz Istenhez fordulásra van szüksége, amihez hozzátartozik az imádság és a Szűzanya segítségül hívása, hiszen benne valósult meg teljesen az „Isten képére és hasonlatosságára" teremtett ember és így ő képes arra, hogy férfiaknak és nőknek a szeretet útját megmutassa.

*

Mindebből levonhatjuk a tanulságot: fogadjuk tartózkodással a média ama jelentéseit, amelyek az Egyházat, annak vezetőit, főleg a pápát korlátoltnak, elmaradottnak, életidegennek tüntetik fel. Ilyenkor igazolódik a mondás: a hazug embert könnyebb utolérni, mint a sánta kutyát.

Frank Miklós

IMASZÁNDÉKOK

Októberre

1.

Imádkozzunk, hogy a keresztények, hitükben szilárdan, készek legyenek a párbeszédre azokkal, akik más vallási hagyományok követői.

Ha valakinek nekiszegezik a kérdést: „Ön szilárdan, megalapozottan áll-e hitében?" - első pillanatban meghökkenne. Talán érezné, hogy hite szilárd és megalapozott, de ezt határozottan kimondani valószínűleg nem merné. Talán így szólna: erről mélyen meg vagyok győződve. Különben, a precíz és határozott „igen" könnyen keltheti a túlzott önbizalom és önértékelés látszatát, s ez adott esetben kétségeket kelthet a kérdezőben - „nem pozitív indulás". Nem beszélve az esetleges leégés lehetőségéről.

A hit nem egyszerű dolog, több eredője és összefüggése van.

Függ például attól, hogyan élem meg a megbocsátó Istent, amikor valamely tettemért Isten bocsánatát kérem. Hogyan élem meg az embert szerető Istent a magam életében? Hogy élem meg a csapásokban is engem vezető Mindenhatót.

Felismerem-e az Ő ujját a betegségben, foglalkozásom és családom nehézségeiben, ezek elfogadásában, elviselésében és megoldási próbálkozásaiban? Több más mellett: mennyire vagyok képes harmóniát teremteni Isten szeretete és gyenge megoldásaim között, amelyek - szubjektív érzésem szerint - távol állnak attól, amit Isten elvár tőlem.

A hitért meg kell harcolni, egy életen át meg kell érte dolgozni (olvasni, tanulni). A hit lassan érik meggyőződéssé, nem csupán elméleti tudás, hanem érzelmileg mély tapasztalatokban megérett és Isten kegyelmével támogatott állapot. Egy szóval: tanúságtétel. Ezt csupán meggyőződés esetén lehet vállalni.

Így az ember lassan „megérik" arra, hogy más vallási hagyományok képviselőivel párbeszédbe elegyedjen. Nem a felsőbbrendűség tudatában, hanem a mindenkit szerető Isten megjelenítésében. A többit Jézus - amint ezt megígérte - hozzáadja.

2.

Imádkozzunk, hogy Dél-Amerikában megvalósuljon a minél képzettebb katolikusok fokozatosan érezhető jelenléte a nemzeti életben és a médiákban.

A katolikusoknak, keresztényeknek fontos feladata, hogy az emberszeretet parancsa szerint részt vegyenek a közéletben, és Jézus követelése alapján alakítsák a társadalmi életet és a médiák működését. Ez a felebaráti szeretet egyik formája. Nem elégséges csak otthon „jó" keresztényként élni.

Fejős Ottó

AZ UTAT MUTATÓ ...

Folytatás az 1. oldalról

és Moszkva lengyel uralom alá kerül, a várost ostromló Pozsarszkij herceg az orosz táborba hozatja a Mária-kegyképet, és a végső, győztes ostrom előtt három napig böjtölnek és imádkoznak előtte. Moszkvának a Szűzanya közbenjárására történt megszabadulásának az emlékét őrzi az őszi, október 22-i egyházi ünnep. Sőt, az 1812-es, a napóleoni seregek fölött aratott borogyinói győzelmet is a kazanyi Szűz közbenjárásának tulajdonítják. Ezenkívül, Szentpétervár megmenekülését a II. világháború ostromában és számos nagy győzelmet a hitleri csapatok fölött.

A kazanyi Szűz kegyképéről számos másolat készült, melyek közül többet is csodatevőként tartanak számon. Jellemző, hogy az egyházi kalendáriumban, a Mária-kegyképekhez kötődő ünnepek sorában a kazáni Szűzanya nevezetes kegyképei szám szerint a második helyen állnak.

Az ortodox paróchus hangsúlyozta: a kazáni Szűzanya tisztelete ma ugyanazt jelenti az ortodox hívő számára, amit az egykori hosszú tatár uralom és a nevezetes kazáni tűzvész után: „a keresztény hit a tragikus pusztítás ellenére újjászületik. Ne felejtsük el, 1917 után a kommunista uralom a kereszténység történelmének legnagyobb méretű és legtöbb véráldozatot követelő üldözését szabadítja el Oroszországban: a klérusból csaknem 600 püspök, kb. 40 ezer pap esik áldozatául az üldözéseknek, világi hívők millióit deportálják a Gulágra - és tüntetik el fizikailag. A végleges felszámolásra törekedve, sok-sok más szenthellyel együtt, 1936-ban a kazáni Szűzanya moszkvai templomát is lerombolják."

A II. világháború alatti és utáni kényszerengedmények után, Hruscsov hatalomra jutásával újabb keresztényellenes kampány bontakozik ki. Mindenekelőtt az orosz ortodox egyházra nehezedő nyomás fokozódik. Ismét megkezdődik a templomok bezárása. 1959-ben az orosz egyháznak még kb. 14 ezer parókiája volt, ebből 1966-ra alig több mint 7500 marad. A végső cél a vallás és a kereszténység teljes felszámolása, az utolsó pap eltüntetése. Ugyanakkor a Hruscsov-korszakban elszenvedett egyházüldözés abban különbözik attól, ami a 20-as és a 30-as években zúdult az egyházra, hogy gyakorlatilag nem kísérte véröntás. A hatalom más, kifinomultabb, kevésbé látványos eszközökhöz folyamodott. Mégis, már a 60-as évek végén, csodálatos módon, újult erővel hajt ki a keresztény hit. 1988, a kereszténység oroszországi millenniuma utáni években pedig már a régi szenthelyek is ujjá épülnek, köztük a kazanyi Szűzanya moszkvai temploma, és egyre újabbak épülnek.

A kazáni Szűz egyben a szabadság, a függetlenség szimbóluma is, aminek elengedhetetlen előfeltétele a hit és a nemzet egysége. És végül, mivel ábrázolásmódját tekintve voltaképpen az ún. „Utat mutató Szűzanya", az Odigitria típusához tartozik, ahogy egykor vakoknak mutatta meg az utat Krisztushoz, úgy a kazanyi Szűzanya - oroszoknak és más népeknek egyaránt - ma is Krisztusra, a Messiásra, az Isteni útra, igazságra és életre mutat."

Imrényi Tibor arra is kitért, hogy egyes források szerint a visszaadásra kerülő kép az egykori szentpétervári kazáni Szűzanya templomában őrzött másolat, amelynek az 1905-ös orosz forradalom kapcsán veszett nyoma. Mások szerint egy a számos értékes másolat közül. Hogy voltaképpen melyik kegyképről van szó, ezt a szakértők hivatottak eldönteni. Ám mindenképpen gesztusértéke van akkor, amikor a római egyház és az orosz ortodoxia között évek óta feszültség tapasztalható. „Hiszen egyrészt olyan kegyképről van szó, amelynek eredetijét a hagyomány szerint maga Szent Lukács apostol festette, és ilyen képet Rómában is őriznek és tisztelnek. Az utat mutató kazáni Szűzanyának tehát, úgy érzem, az az üzenete, hogy össze akarja fogni a keresztényeket. Erre nagy szükség is van, különösen a mostani kritikus időkben, amikor Európa szellemi arculatát több szempontból is a szekularizmus és a korlátlan liberalizmus akarja meghatározni. Másrészt, az sem lehet véletlen, hogy az átadás az egyik legnagyobb orosz egyházi ünnepen, augusztus 28-án, az ónaptár szerinti Nagyboldogasszony napján, Mária elhunytának az ünnepén történik, amely egyben az egyik legrégebbi közös és egyetemes Mária-ünnep a keresztények számára. Ne felejtsük el, a Szűzanyának a temetésére akkor Jeruzsálemben, a hagyomány szerint, az egész apostoli egyház összegyűlt..." *VR/MK*

ERDŐ PÉTER BÍBOROS LÁTOGATÁSA

Kanadában és az Egyesült Államokban

Erdő Péter bíboros, Magyarország prímása, Esztergom-Budapesti érsek július 5-től augusztus 8-ig látogatást tett Kanadában és az Egyesült Államokban. Látogatásának célja egyrészt a korábbi tudományos és egyetemi kapcsolatok erősítése, többek között a Notre Dame egyetemmel, az Ottawai Saint Paul Egyetemmel, valamint a Washingtoni Amerikai Katolikus Egyetemmel. Ez utóbbi rendezésében került sor a Stephan Kutner Institut Median Canon Law Nemzetközi Kongresszusára, amelyen a bíboros részt vett, mint a társaság elnökségének tagja. Az utazás másik célja több észak-amerikai katolikus közösség meglátogatása. Erdő bíboros Torontóban találkozott Miklósházy Attilával, a nyugati országokban élő magyarok lelkipásztori ellátását koordináló püspökkel, részt vett a hamiltoni magyar plébánia 60 éves fennállásának alkalmából rendezett ünnepségen, találkozott Chicago, East Chicago, Saint Louis, Cleveland, Detroit, Welland, New York, Mattawa és Passaic magyar katolikus közösségeivel, illetve református közösségek és a világi társadalom képviselőivel. Az amerikai és kanadai megyéspüspökök közül is számos olyan főpásztorral találkozott, akik területén magyar nyelvű hívek élnek. John M. D'Arcy, Fort Wayne-South Bend püspöke külön is meghívta a magyar bíborost, aki az egyházmegye területén ünnepélyes rendezvényen jelent meg.

Miklósházy Attila, a külföldön élő magyarok püspöke Scalborough-ban (Toronto) köszöntötte Erdő Péter bíborost, Esztergom-Budapest érsekét, Magyarország prímását.

A programban szerepelt találkozó Maida, McCarrick, Keeler és Egan bíborosokkal. Erdő Péter látogatást tett az ottawai nunciatúrán, ahol Luigi Ventura érsek apostoli nuncius fogadta. A programban szerepelt találkozó Celestino Migliore érsekkel, az apostoli szentszék ENSZ képviselőjével, valamint a washingtoni apostoli nunciussal. Rabbi Arthur Schneier meghívására meglátogatta a World Trade Center helyét, látogatást tett a Minskoff Cultural Center-ben, valamint a Metropolitan Múzeumban. Találkozott Shsashi Tharoor U. N. - ENSZ főtitkár-helyettessel. Washingtonban szerepelt a programban az Amerikai Püspöki Titkárságnak meglátogatása és találkozás Daniel Fried-del, az elnök külön tanácsadójával, valamint Heather Conley-val, a State Department helyettes államtitkárával. A prímást és kíséretében utazó Kiss-Rigó László Esztergom-Budapesti segédpüspököt és mons. Süllei Lászlót vacsorán fogadta Simonyi András, a Magyar Köztársaság washingtoni nagykövete.

A meglátogatott magyar közösségek nagy számban gyűltek össze és üdvözölték a magyar prímást, aki az utazás utolsó állomásán, a washingtoni katedrálisban McCarrick bíborossal koncelebrált szentmisét mutatott be, a középkori kánonjogi kongresszus katolikus résztvevőinek és a helyi magyarság képviselőinek jelenlétében.

A Torontói Szent Erzsébet magyar plébánián Miklósházy Attila püspök és az ott működő jezsuita atyák fogadták Erdő Pétert. Részletesen beszámoltak a plébániához tartozó magyar hétvégi iskola működéséről is. A bíboros főpásztor ezután a helyi sajtó képviselőivel találkozott.

Másnap a hamiltoni Szent István plébániatemplomban Magyarország prímása és Miklósházy Attila SJ, a külföldi magyarok püspöke, Anthony Tonnos, a hamiltoni egyházmegye püspöke és Kiss-Rigó László, az Esztergom-Budapesti Főegyházmegye segédpüspöke, valamint Pesznyák Béla helyi plébános, továbbá a szomszédos magyar lelkipásztorok jelenlétében ünnepi szentmisét mutatott be a 60 éves egyházközség alapításának alkalmából.

Erdő Péter szentbeszédében Szent István király példájára hívta fel a figyelmet, aki sziklára, igazi erős alapra építette országának és nemzetének jövőjét és életét. Ez a szikla maga Jézus Krisztus. A keresztény remény teszi életünket értelmessé. Ez tudja megőrizni kulturális örökségünk iránti felelősségünket is. „Az anyanyelv, a nemzeti kultúra Isten ajándéka a számunkra. Őrizzük meg és adjuk át azt a következő nemzedéknek. Aki esetleg már nem jól tud magyarul, az ne veszítse el érdeklődését és szeretetét a magyar kultúra, Magyarország és a magyar egyház iránt. A hamiltoni katolikus magyar közösséget az egész magyar egyház ismeri és számon tartja. Kölcsönösen szükségünk van egymás tanúságtételére és lelkesedésére. Nyissuk meg a szívünket a más felekezetű vagy más nyelvű emberek felé is. Tudjunk újra emelt fővel és nyitott szívvel katolikusok és magyarok lenni. Ehhez kérem Isten bőséges áldását erre a 60 éves Szent István plébániára, lelkipásztorára, egész közösségére és az egész kanadai magyar katolikus közösségre."

Mintegy 500 fő volt jelen a szentmisén, amit a szokásos ünnepi ebéd és a magyar nemzeti kultúra különböző területeiről összeállított műsor követett. A környékbeli és helyi papság és hívek kérték a magyar prímás támogatását magyar nyelvű papság biztosításához. A főpásztor válaszában hangsúlyozta, hogy a vasfüggöny leomlása óta a kapcsolatok szabadabbá váltak a hazai egyházmegyék és a nyugati magyarság között. Készségét nyilvánította Kanadából jelentkező fiatalok szemináriumi nevelésére Magyarországon. Pozitív példaként említette a jelenlévő Androvich Tamás atyát, aki kanadai magyarként Budapesten készült fel a papi hivatásra.

Az ünnepség végeztével Magyarország prímása fogadta a helyi sajtó és a magyar közösségek vezetőit, majd meglátogatta a hamiltoni görög katolikus templomot, ahol Deák Miklós parókus fogadta hívek csoportjának kíséretében. Ezt követően Erdő bíboros meglátogatta a Szent Erzsébet „falut", azt a modern rendszerű, több száz épületből álló idősek otthonát, amelyet Manhertz Erzsébet nővér és a Jézus Szíve Népleányok Társasága hozott létre. MK

ISMERJÜK MEG PAPJAINKAT

Ismerjük meg papjainkat című sorozatunkban bemutatjuk a nyugat-európai magyar lelkipásztori szolgálatban működő papjainkat. Bemutatásuk egyben meghívó arra, hogy a külföldön lakó, esetleg ideiglenesen külföldön tartózkodó magyarok, illetve magyarul beszélő fiatalok, tanulók, munkakeresők Magyarországról, a Kárpát-medencéből vagy a világ bármely országából, igénybe vegyék lelkipásztori és egyéb szolgálataikat távol a hazától, az idegenben.

Lukács József

A kölni Magyar Katolikus Lelkészség vezetője. Megbízása kiterjed a Kölni Főegyházmegye, az Aacheni és az Esseni Egyházmegyék területén élő magyar, illetve magyarul beszélő katolikusok lelkipásztori gondozására. Megbízását temesvári főpásztora előzetes hozzájárulása után, Köln főpásztorától, Joachim Meisner bíborostól, illetve a kölni püspökség illetékes hivatalának vezetőjétől, Norbert Trelle segédpüspöktől kapta. A temesvári egyházmegye papja.

Lukács József 1969. március 27-én született Gyergyószentmiklóson. A tizedik osztály elvégzése után, 1985-ben, a gyulafehérvári RKKI-ba került, ahol 1987-ben érettségizett, aztán kötelező katonai szolgálatot teljesített Zilahon. 1988-tól 1991-ig teológiát tanult a Gyulafehérvári Római Katolikus Hittudományi Főiskolán, majd Bécsbe került, a Pazmaneumba. Egy éves intenzív német nyelvtanulás után beiratkozott a bécsi egyetem Teológiai fakultására, ahol 1991-től 1994-ig tanult. A megfelelő teológiai tanulmányok befejezése után, 1993. június 26-án Sebastian Kräuter megyéspüspök a temesvári székesegyházban pappá szentelte a Temesvári egyházmegye szolgálatára.

Főpásztora jóváhagyásával Bochumba került, ahol 1994. őszétől 1997-ig a St. Marien plébánián káplánként szolgált, közben egy történelmi tanulmányon dolgozott, míg 1998. február 15-én magyar lelkészi kinevezést kapott Kölnben, ahol egyúttal a Mindszenty Magyar Ház vezetője, egyben „Subsidiar" a St. Apostel német plébánián, ahol hétköznapokon rendszeresen részt vesz a lelkipásztori munkában. Kölni magyar lelkipásztori szolgálata mellett 1999-ben az Aacheni Egyházmegyében is magyar lelkészi megbízatást kapott, majd dr. Major Márk esseni magyar lelkész halála után (2000. november 3.), tekintettel a súlyos paphiányra a nyugat-európai magyar diaszpórában, át kellett vennie még az Esseni egyházmegye területén élő magyarok lelki gondozását is.

Cikkei jelentek meg az Életünkben és az erdélyi Vasárnapban. Német nyelven két erdélyi vonatkozású önálló műsort készített a Deutschlandfunk katolikus adásai számára.

Magyar szentmiséket tart rendszeresen:

Duisburg: A hónap első vasárnapján 16.00 órakor, a Karmelkirche plébániatemplomban, Karmelplatz 1-3;

Essen: A hó harmadik vasárnapján 16.00 órakor, a St. Michael-templomban, Michaelstr. 54;

Wuppertal, Elberfeld: A hónap első szombatján 17 órakor, a St. Laurentius-templom Kereszt kápolnájában, Friedrich-Ebert-Str. 22;

Köln, Neumarkt: Minden hónap 2. és 4. vasárnapján 17.00 órakor, a St. Aposteln bazilikában.

A kölni Mindszenty Magyar Ház kápolnájában: magyar szentmise első péntekenként és a hétköznapra eső egyházi ünnepeken.

Bonn: Minden hó 2. vasárnapján 10.30-kor az Albertinum nagy kápolnájában, Adenauer Alle 19;

Düsseldorf: Minden hó 1. és 3. vasárnapján 11.15-kor, a Franziskanerkirche altemplomában, Immermannstr. 20.;

Bergisch Gladbach: Minden hó 4. szombatján, a Marienkrankenhaus kápolnájában, Dr. Robert-Koch-Str. 18.

Aachen: Minden hó 4. vasárnapján 10.00 órakor, a Jakobstr. 19 sz. alatt található nővérek kápolnájában.

Érdeklődni: Ft. Lukács József, Katholische Ungarische Gemeinde im Erzbistum Köln, Thieboldsgasse 96, 50676 Köln
Tel: 0221-238060, Fax: 0221-232120.
E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de
www.ungarnzentrum.de

Cserháti Ferenc

A belgiumi magyarok is ünnepeltek

Verviers-ben, Petit Rechain-ben, a Szent Márton templomban és a közeli „Sacrés Coeurs" iskola termeiben tartotta a belgiumi magyarság idei Szent István ünnepét. Augusztus 29-én, vasárnap reggel a templom előtti tér megtelt magyarruhás és zászlókkal felvonuló ünneplő közönséggel. Mintegy 300-an énekelve léptük át a templom küszöbét. Buszokkal érkeztek Brüsszelből, Charleroi-ból, Genkből és Liége-ből, de mégtöbben személykocsikkal, még a környező országokból is. Énekük betöltötte az egész templomot, belga vendégeink örömére is. Szívesen hallgatják lelkes énekeinket! Három pap az oltárnál: Dobai atya, Molnár Ottó atya Párizsból és a helyi plébános együtt koncelebrálta az ünnepi misét. A szentbeszédet Molnár Ottó tartotta. A belgiumi magyar Nagykövetség három küldöttel képviselte magát.

Az iskola szépen feldíszített nagytermében finom ebéd, italok, üdítők és sütemények vártak bennünket. Aztán ünnepi műsort tartottunk Szent Istvánra emlékezve: versekkel, énekekkel. Ünnepi beszédet mondott Keszei Imre honfitársunk. Majd tombolára is sor került, és azt befejezve, még nótáztunk is, közösen, mindenki örömére. Este, a hazatérés előtt mindenki örömét fejezte ki a kellemes találkozás és a szép ünnep sikere miatt. Köszönet a szervezőknek, elsősorban Tóth Aladárnak, a verviersi és liégei meg a távolabbról érkező segítőknek!

Dobai Sándor, Liége

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy rövidítsen a beküldött kéziratokon.

A szerkesztőség

Gyermekeknek

FELFEDEZTEM EGY ÚJ VILÁGOT

Gyimes, Bonchida, Magyarbőd, Kalotaszeg, Moldva, Szék, Mezőség? Mond nektek ez bármit is? Nem? Sebaj! E nevek magyar tájegységek, amelyek körülölelik Magyarországot: Északon a Felvidék, Keleten a Csángóföld és Erdély. Megkereshetitek a térképen vagy atlaszban, csakhogy ebből még nem olvashatjátok ki e csodálatos helyek sajátos kultúráját, táncait, nem ismerhetitek meg szebbnél-szebb népviseleteit, népdalait. Ehhez az kell, hogy találkozzatok, beszélgessetek, énekeljetek, sőt netán még táncoljatok is az ottani magyarokkal, akik olykor magyarabbak sokunknál. E tájak felkeresése nagy élményt nyújt mindenkinek, bár sok időt és hosszú utazást igényel e nagy kaland!

Nekem szerencsém volt: a nyáron egy hét alatt megéltem és „beutaztam" mindezt! Felejthetetlen, örök élmény marad számomra: Tánctáborban voltam! Hihetetlen, hogy egy hét alatt mennyi mindent tanultam, élménnyel gazdagodtam, hány új baráttal találkoztam, és mindezt játszva, rengeteg szórakozás, nevetés és vidámság között. Minden nap volt tánctanítás, hegedűtanítás, tanítottak barkácsolni (agyagból rózsákat és tálkát, csuhéból - kukoricahánccsból babákat és virágokat, gyönyörű gyönggyel fűzött nyakláncokat és különböző állatkákat készítettünk), emellett volt színház, énektanítás és állandóan élőzene szépítette napjaimat. A legjobb kikapcsolódást azonban a nyári kánikulában a szomszédos strand nyújtotta: a fáradt, jól megdolgoztatott táncos lábak a medencében gyorsan felfrissültek, és így új erővel indulhatott ismét a tánc vagy a többi program. Esténként híres népzene-együttesek (Téka, Tükrös, Ghimes) koncertjei és a táncházak jelentették az élményekben dús napok méltó kicsengését.

Mindenkinek csak ajánlani tudom e kissé más vakációt! Legkésőbb jövő nyáron találkozunk ott, ahol még elalvás közben is az új énekek szövege, dallama csengett fülünkben, reggelenként ragyogó napfény és zene keltett álmunkból! De talán addig is gyakorolhattok, esetleg a Hétvégi Magyar Iskolák keretében, a táccsoportban, a cserkészetben...

Kucsera Ági

Fiataloknak

ELŐÍTÉLET NÉLKÜL!

Egy fiatalember, egy számára idegen városban, sehogyan sem találta úti célját. Ezért megkérdezett valakit: merre is van az, amit keres? A megkérdezett kedvesen, de ugyanakkor fennhéjázva válaszolt: No, ide figyelj, fiatalember. Ha valamit tudni akarsz tőlem, először is szedd össze magad, vedd ki kezedet a zsebedből, emeld le a sapkád, köszönj illedelmesen, s aztán kérdezz... A válasz ugyan váratott magára, de végül is megkapta: Ez egy kicsit sok lesz egyszerre, inkább tovább keresgélek...

Hasonló történetekkel magunk is találkoztunk. Nem egyszer tapasztaltuk már, hogy ahelyett, hogy valaki segítene, kérdésünkre választ adna, inkább hosszú mondókába kezd, alaposan kioktat. Esetleg egyszerűen azért, mert nem tetszünk neki, nem vagyunk elég szimpatikusak, nem szokványos az öltözetünk, nem tartunk be néhány régi formaságot...

Zakeus, az alacsony termetű vámos története (Lk 19, 1-10) mindig elkápráztat... Hogy már mesterségénél fogva sem volt szimpatikus népe körében?! Őszintén szólva, miért is szerették, tisztelték volna, hiszen kiszolgálta az idegen elnyomókat, saját meggazdagodása érdekében meg nem egyszer jól „megvágta" embertársait? Ezek ellenére, ott van a tömegben, tolakszik, mert látni akarja Jézust. Közben érzi a körülötte állók megvetését, rideg ellenállást is. Visszaszorítják a hátsó sorokba. Nincs más megoldás számára, mint felkapaszkodni egy útszéli fügefára... Jézus észre veszi, feltekint rá. A lelkébe lát, hívja, bátorítja: tedd le a terhet, szüntesd meg megvetésed okát, térj meg... A Mester nem vádaskodik, nem kioktató. Minden előítélet nélkül a rászoruló segítségére siet...

Pál atya

FIATAL MOZGÁSSÉRÜLTEKKEL GÖTEBORGBAN

Immár huszonnegyedszer rendezte meg a Máltai Lovagrend nyári nemzetközi táborát mozgássérült fiatalok számára. Helyszíne ez alkalommal a svédországi Göteborg volt, mintegy 350 részvevővel Európa 16 országából.

Miután a Lovagrendek kontinensen működő nemzeti Szövetségei közül már a legtöbb vállalta a vendéglátó szerepet, - a magyar Szövetség már kétszer - ebben az évben a Skandináv Lovagok Szövetsége rendezte meg a tábort, karöltve egy helybeli rehabilitációs intézettel és Göteborg város jelentős anyagi támogatásával.

Így vált lehetővé a július 3. és 10. közt lefolyt találkozó sikere: a szervezés, a programok, az elhelyezés egy tengerparti katonai táborban, az egészségügyi és élelmezési ellátás zökkenőmentessége szakemberek hozzáértő munkájára utalt.

A magyar csoport, a repülőút tetemes költségei miatt, erősen csökkentett létszámmal vett részt: 6 többnyire tolókocsis mozgássérült mellé 5 kísérő volt kirendelve. A vezetéssel ifj. dr. Kállay Tamás volt megbízva. A lelki ellátást Frank Miklós, máltai káplán vállalta.

A költségek előteremtése nem volt könnyű feladat és sokak együttműködését tette szükségessé. Annyi bizonyos, hogy a Magyar Máltai Lovagok Szövetségének támogatása és a Máriássy Zsuzsa németországi gyűjtéséből bejött összeg nélkül, a magyar részvételre nem kerülhetett volna sor.

De mi indokolja ezt a nagy „felhajtás"-t? Mire jók ezek az évről évre megrendezett táborok, hiszen az a mozgássérültek problémáit nem képes megoldani és különben is csak egy töredék kerül a kiválasztottak közé?

A választ egy fiatal mozgássérült ekképpen fogalmazta meg: „A csodálatos az, hogy itt a táborban, sok száz sorstársam között, nem érzem magamat másnak, mint a többiek. Nemcsak hogy nem kell bántó megjegyzéseket lenyelnem, de nem is néznek rám sajnálkozva, és nem akarnak minden áron segíteni, hanem hagyják, hogy amire magam is képes vagyok, azt magam csináljam. Egyszóval emberszámban vesznek. Óriási élmény, hogy mindenféle nép van itt együtt, akikkel el lehet beszélgetni, barátságok születnek, amelyek nem érnek véget a tábor végével. Azáltal pedig, hogy mindenfelé visznek bennünket, rengeteg érdekeset látunk, tanulunk, ismerünk meg. Felejthetetlen élménytőke, amit itt kapunk."

A tábor programjához hozzá tartozott a szentmise és a napi reggeli elmélkedés, amelyekbe a fiatalok aktív módon kapcsolódtak be, saját problémáikra is kitérve. De mindennap volt valamilyen kirándulás, a környékre, a Vidám Parkba, volt hajóút, lovaglás, nosztalgia vasút, intézmény- és múzeumlátogatás, és minden este diszkó. Ezt látni kell: bámulatos, hogyan táncolnak tolókocsis fiatalok kísérőikkel. És még egy megjegyzés: a tábor vándordíját a „croquette" játékban egy magyar fiú, Incsédi Gergő nyerte, a nemzetközi színházi esten pedig a magyar-horvát közös csoport nyerte a nagydíjat, humoros, sikerült jelenetével: Hogyan állt ellen Odisszeusz a sziréneknek.

Frank Miklós

Kéziratokat, fényképeket
nem őrzünk meg,
nem küldünk vissza.
A szerkesztőség

A MANÓK APJA

Kétszáznál is több kis manó köszönheti a létezését a világhírű brazil karikaturistának, *Mauricio De Sousa*-nak. Igaz, a legidősebb manó már negyven éves, de szerencséjére olyan családban született, amelyikben sosem öregszenek.

De Sousa egy művész házaspár gyermeke, már kiskorában rajzolt és írt rövid történeteket. A brazil metropolis, Sao Paolo közeli városban felnőtt fiatalember iskolái elvégzése után újságírásra adta a fejét, rendőri riporterként kereste kenyerét. De gyerekkori álmát, hogy híres karikaturista legyen belőle, nem adta fel. Első mulatságos figuráját, a *Blu* névre „hallgató" kis kék kölyökkutyát 1959-ben közölte az újság. Blu-t *Mónika bandája* követte, a 6-7 tagú manó-együttes, ahol mindenkinek neve és kifejezett egyénisége van. Mónika bandájához aztán csatlakoztak a többi manók, hogy olyan csínyekkel mulattassák, bosszantsák az (immár) világot meghódított közönséget, amelyek nem hiányoznak szinte egyetlen gyerek repertoárjából sem; nem kifelejtve a fiúk és lányok közti, már gyerekkorban megmutatkozó rivalizálást.

Sousa otthagyta az újságírást. Megalapította a saját cégét és már csak a *manók* világával foglalkozott, ahol a legmarkánsabb egyéniség, a történetek középpontjában álló *Mónika* volt, a Banda sztárja. A négy évtized alatt több mint kétszáz tagra nőtt Banda históriái Brazíliában évek óta a 11 legsikeresebb gyerekkönyv között szerepelnek, évi 50-milliós példányszámot elérve. Megjelentek puha és kemény kötésben, CD-ROM-on, mini- és hatalmas formátumban, elérve a brazil gyerekirodalom 79%-át. De mintha ez még nem volna elég. Eddig 39 országban 18 nyelven került piacra Mónika bandája, igazolván az egyre növekvő érdeklődést a gyerekek tiszta, egészséges világa iránt, ahol nem kreálunk az apróságokból minifelnőtteket és raboljuk el tőlük a legszebb, az alapvetően fontos formáló éveket.

A rajzos mesefilmek terén De Sousa újítónak számít a hazájában. Eddig a különböző hosszúságú munkák összideje elérte a 600 percet és állandóan növekszik. A könyvekbe és filmszövegekbe a saját gyerekeitől hallottakat építi be. Ezek tehát valóban hiteles „gyerekbeszédek".

Hogy Mónika bandájának a sikere nem maradt hatás nélkül a gyerekeket megcélzó iparágakra, természetes. Több mint 100 cégnél jelent meg a manók képeivel díszített, 3500-nél is több különböző produktum. A brazil posta már eddig négy szériát hozott ki Mónika bandájának az alakjaival.

Sousat mindez nem elégítette ki. Megnyitotta Latin-Amerika első, a világ harmadik legnagyobb fedett „játszóterét". A 100.000 négyzetláb kiterjedésű *„grund"* Sao Paolo egyik legnagyobb bevásárlóközpontjában kapott helyet. Rio de Janeiróban lesz a következő, a továbbiak helye egyelőre nem ismert. A fedett játszótér-együttes, „témapark" célja biztosítani a betontengerben élő városi gyerekeknek a mindenkori „grund" örömeit, szabadságát.

Sousa azonban még ennél is tovább megy: játszva tanít. A Mónika Bandája Művész Expón a saját figurái, a kis manók mellett mindig megjelennek a nagy művészek, festők egyes munkái. A nagy múzeumok, mint a Rió-i, Sao Paoló-i és Baja-i intézmények támogatják ezt az akciót, a szép iránt fogékony és nyílt, a jövő múzeumlátogató közönségének a felépítését. A fővárosban, Brazíliában egyenesen az elnöki palotában kapott helyet Mónika művészeti kiállítása. Az Expo elkerül más brazil városokba, Latin-Amerika több országába, majd az Egyesült Államokba és Európába is.

Sousa, felbuzdulva Mónikáék nagy népszerűségén, a nevelés szolgálatába állította a „bandát". Ingyen magazint indított útnak, melyben nem művészetre, hanem a mindennapi élet alapvető fontosságú tényezőire hívja fel a figyelmet, mint a tisztaság, az egészség, a dohányzás és más káros szenvedélyek veszélyei, a tiszta víz fontossága, a környezetvédelem; nem feledkezve meg (az UNICEF alapelveire hivatkozva) a gyerekek és a serdülők jogairól sem.

Mauricio De Sousa munkásságával elnyerte a karikaturisták Oscar-ját, a *Yellow Kid* díjat és számos kitüntetésben volt része. Valóban megérdemel minden elismerést, hiszen a világot járó, kétszáznál is több „gyereké"-vel örömet, optimizmust visz el - faj-szín-vallás és geográfiai különbségeket nem ismerve - a kis és nagy olvasókhoz. Ahhoz a réteghez, amely (szerinte) a világon a legigényesebb közönség: a gyerekekhez.

Bitskey Ella, Sarasota, Fl.

10 ÉVES A BAJOR-MAGYAR FÓRUM

Nyáron ünnepelte megalapításának 10. évfordulóját a Bajor-Magyar Fórum. A megemlékezésre München központjában, a Régi Városház több száz ember befogadására alkalmas dísztermében került sor. Az esemény egybeesett az osztrák-magyar határ megnyitásának 15. évfordulójával, ezért ünnepi szónoknak Habsburg Ottót, valamint az akkori magyar külügyminisztert, Horn Gyulát kérték fel. A múltból kiindulva mindketten hangsúlyozták, hogy Magyarország az Európai Unióhoz történt csatlakozással immár hivatalos formában is visszatért a nyugati értelemben vett Európába. A Bajor-Magyar Fórum elnöke, Elisabeth Schosser egyebek között kiemelte, hogy a szervezet 10 éves fennállása során, a fő feladatának tekintett kétoldalú kapcsolat-erősítésen túl, - részben az állandóan bővülő taglétszámnak köszönhetően - ismételten anyagi támogatást tudott biztosítani magyarországi rászorulóknak.

Vincze András

Madridi levél

HITEHAGYÓK

A madridi érsekség irodái eddig példa nélkül álló dolognak voltak tanúi. Pár óra leforgása alatt, kerek számban 1500 személy, - más adatok szerint 2000, - jelentette be kilépését a római katolikus Egyházból, mind homoszexuális férfiak és nők. Mint azt illetékes helyen már közölték, lépésüknek oly értelemben nem lesznek egyelőre gyakorlati következményei, hogy nincsenek olyan informatizált névsorok, amelyekből őket a tíz napos, törvényes határidő alatt törölni lehetne. Nyilatkozatukat - amelyet aposztáziának, hitehagyásnak kell tekinteni, - lebecsülni azonban nem szabad, mivel érzékeny pontot érint, időszerű, illetve azzá tett kérdésekre irányítja a figyelmet, és mint látni fogjuk, erőpróba is lehet az Egyház és az Állam között.

Míg évek óta egyre nő a minden jogi formaság és rítus nélkül együtt élő párok száma, s egyre jobban úgy tűnik, hogy a házasság tekintélyéből veszítő életforma, a homoszexuálisok követelik, hogy „házasságot köthessenek" egymással, nő nővel, férfi férfivel, s egyes országokban vagy államokban ezt már el is érték. Spanyolhonban egyelőre még nem; itt csak törvényes alap nélkül, propaganda szándékkal tartottak ilyen „esküvőt". Folyik azonban az élénk vita az emberi jogokról, az egyenlőségről, a nyugdíjigényről és az örökösödésről a házasságkötés nélküli együttélés esetében, mint pl. azoknál, akik csak cigány szokás szerint keltek egybe. Újabban felvetődött az a kérdés is, hogy homoszexuális párok fogadhatnak-e örökbe gyermeket, - a vélemények természetesen megoszlanak, - mások azt is mérlegelni kezdték, nem kellene-e a Spanyol Akadémia szótárában új meghatározást adni a „házasság" szónak, mivel az jelenleg csak férfi és nő együttéléséről beszél, meghatározott szertartások és jogi formaságok után, másodszor pedig a „házasság szentségéről".

Az Egyház álláspontjában - érthetően - nem állott be változás, újabb határozott és félreérthetetlen nyilatkozatot azért tettek, mert a tervek szerint, az új, szocialista kormány, az ősszel a homoszexuális „házasságokat" szentesítő törvényjavaslatot szándékozik a parlament elé terjeszteni. Éppen ezért szólított fel a püspöki kar szócsöve minden katolikust - pártállásától függetlenül - arra, hogy a javaslatot ne hagyja jóvá. Ellene kellene szavaznia tehát minden szocialista képviselőnek is, ha katolikusnak tekinti magát.

A püspökkari szócső hangsúlyozta, hogy a homoszexuális „házasság" nem emberi jog gyakorlása volna, e1 nem ismerése pedig nem diszkrimináció; hátrányos megkülönböztetés éppen az volna, ha ugyanazokat a jogokat ismernék el a homoszexuális pároknak, mint a házastársaknak. Elutasították a homoszexuálisok általi örökbefogadást is, mert az apa és az anya alakja alapvető fontosságú a gyermek világképének kialakulása szempontjából.

Egy a közelmúltban végzett közvélemény-kutatás arról beszél, hogy a megkérdezetteknek majdnem kétharmada beleegyeznék a homoszexuális házasság elismerésébe, de legfeljebb egynegyede hagyná jóvá az ilyen párok általi örökbefogadást.

Különös módon, mindezzel majdnem egyidőben hangsúlyozták a szocialista kormány szóvivői az egyházi önellátás szükségességét: a jövőben nem szándékoznak hozzájárulni az Egyház költségvetéséhez, mint eddig tették a néppárti és a szocialista kormányok egyaránt.

Talán azt lehetne mondani, hogy „izgalmas" hetek és hónapok előtt állunk, bár a lakosság széles rétegeit látszólag csak három dolog „izgatja": a munkanélküliség (11%), a közbiztonság és a lakásügy.

Rónai Zoltán

AZ A NAP

1956. október 23.

Ki gondolta volna, hogy azt a fiókot, amit aznap délután becsuktam, soha többé nem fogom kinyitni? Ki sejtette, hogy azt a munkát, aminek éppen akkor gyűrköztem neki, nem tudom többé folytatni?

- Várj! Várj egy kicsit! Mindjárt én is jövök! - könyörögtem Csillag Palinak, aki a sors szeszélye folytán nemcsak egyetemi évfolyamtársam, de a minisztériumnál fölöttesem is volt. Pali azonban nem volt hajlandó megvárni, amíg befejezem a felsőpetényi tűzálló agyagrétegek korrelációját. Arca égett, szeme tüzelt, és én egyszerre rádöbbentem, hogy olyan hullámok sodrába került, amelyek erősebbek az ő egyéni akaratánál. Lelkesen, fölhevülten rohant el, hogy „legalább a Parlamentnél" utolérje a tüntető tömeget.

*

Bevallom, nem nagyon kísértem figyelemmel a Petőfi Kör üléseit, s az Irodalmi Újság vérpezsdítő nyári számai is csak hébe-hóba kerültek a kezembe. Kint kóboroltam a bányáknál, s ifjú lévén, reményteljes és kilátástalan szerelmeim latolgatása foglalta el az időmet. Csak október 6-án, a Rajk-temetés hírére kaptam föl hirtelen a fejem. Az már valahogy „meghaladta a mértéket"... Aztán ismét tompa, vihar előtti csend.

Huszonharmadika (kedd) vidám, verőfényes reggellel kezdődött, s én gondtalan jóérzéssel ültem föl a 2-es autóbuszra, hogy budai lakásomtól, végigutazva jóformán az egész városon, Népköztársaságúti irodámba, a Pestvidéki Ásványbánya Vállalat központjába menjek. Első alkalommal volt rajtam többhónapos takarékoskodás árán szerzett szép, kockás átmeneti kabátom s a Kossuth Lajos utca egyik udvari műhelyéből, méregdrágán vásárolt zöld, magas sarkú cipőm. (Akkor viseltem mindezt először és - utoljára! Midőn évekkel később - már az olasz divat könnyed eleganciájára hangolva - visszatértem Budapestre, nevetségesen tramplinak találtam a lábbelit, ormótlannak a kabátot).

Unalmas irodai nap. Ásítozás, tevés-vevés az asztalon, szöszmötölő nekikészülődés a munkának...

Már éppen el akartam merülni a kedvetlen tevékenységben, midőn megszólalt a telefon. (Nem volt külön szobám, egy helyiségben ültem a főmérnökkel, a káderessel, a technikuslányommal. Így mindenki hallhatta a beszélgetésemet - legalábbis az én csodálkozó kérdéseimet, feleleteimet).

- Mit mond? Nem létezik! Hogy-hogy...???

A vonal másik végén, a Művelt Nép Könyvkiadó nemrég megismert lektora, Tamáskó Ödön volt. Ő számolt be nekem izgatottan a reggel óta történtekről. Aztán lelkiismeretes tudósítóként óráról-órára fölhívott.

Nem törődtem többé vele, hogy irodánkban hétpróbás kommunisták is ülnek, szimultán közvetítettem környezetemnek a híreket: Petőfi-szobor, Bem-szobor, kivágott zászlók, hajmeresztő jelszavak... Lassan mindenki abbahagyta a munkáját. Várakozón körém sereglettek.

Ödön fejcsóváló hitetlenséggel kommentált mindent. Nem bízott a sikerben. Engem azonban egyre jobban hatalmába kerített a lelkesedés, s ez a mámor fokozatosan átragadt társaimra is. Ekkor „ugrott be" Pali barátom a központba, de már száguldott is tovább, mint egy megszállott. Távozása után én sem voltam képes a helyemen maradni. „Majd holnap folytatom a munkát" - jelszóval becsaptam a fiókot. Érdekes módon, eszembe sem jutott „távozási engedélyt" kérni - miként szokásban volt - a főmérnöktől. Már csak a Vonzásra figyeltem. Ugyanígy tettek a többiek is. Délután 4-re, noha közönséges munkanap volt, kiürült az iroda.

Nem tudom, hogyan jutottunk Stubits Jancsi kollégámmal a Parlamenthez, csak arra emlékszem, hogy keserves volt a járás vadonatúj, magas sarkú cipőmben. Mire odaértünk, zsúfolásig megtelt a tér és a környező utcák. „Egy gombostűt sem lehetett volna leszúrni". A diákok száma ekkor még elenyésző volt. A gyárakból, hivatalokból kitódult dolgozók (munkások, értelmiségiek vegyesen) alkották a társaság zömét. Teherautókról leugráló emberek harsány kiáltásait hallottam: „Mink vagyunk a vörös Csepel!" - s ezekben a mondatokban leplezetlen gúny harsogott.

Majd 50 esztendő távolából az események egymásutánja összekeveredik az emlékezetemben. Időnként Nagy Imrét reklamálta a tömeg, időnként azt, hogy távolítsák el az épület tetejéről a vörös csillagot, aztán pedig a kioltott fény miatt zúgolódtak. Azóta mindezt sokan elmesélték, leírták: az újságokból rögtönzött fáklyaerdőt, a lángok fenyegető vonaglását az egyre sűrűsödő éjszakában...

Hosszú várakozás után Nagy Imre végre megjelent a Palament erkélyén. A sötétben alig lehetett felismerni.

- Elvtársak! - kezdte, de a tömeg sértett fölhorkanással válaszolt:

- Nem vagyunk elvtársak!

A volt miniszterelnök beszéde csalódást keltett. Zavar és ijedtség csendült ki belőle.

Folyton csak ezt ismételgette:

- Nyugodjanak meg! Nyugodjanak meg! Menjenek szépen haza!

Aztán megint csönd lett és sötétség. Órákhosszat álltunk, álltunk, mintha földbe gyökeredzett volna a lábunk. Kósza hírek érkeztek a rádiótól, hogy „ott már harcok folynak..." Sokan elindultak a Bródy Sándor utca felé. Mások barikádok építését fontolgatták.

„Aludjunk az egészre egyet, majd holnap meglátjuk, mi lesz!" - szólalt meg bennem a józanság hangja, mivel magas sarkú cipőmbe bedagadt, és egyre jobban fájt a lábam.

Alig tudtam gyalog átvánszorogni a Lánchídon. A város budai része nyugodt volt, sőt: kihalt. Szelíd fények ringatóztak a Dunán...

„Majd holnap!", de akkor még nem tudhattam, hogy másnapra lezárják a hidakat, s csak a túlpartról figyelhetem majd szívszorongva a Pesten föl-fölkattogó géppisztoly-sorozatokat, s lakásomban a rádió egymásnak ellentmondó jelentéseit. Nem sejthettem, hogy majdcsak a „véres csütörtök" zűrzavarában leszek újra szenvedő részese az eseményeknek...

*

Azóta, több évtizedes emigrációmban, sokat töprengtem azon a napon, s máig sem egészen értem, hogyan történhetett meg mindaz, ami történt? Milyen nehéz két ember között is harmóniát teremteni, akkor pedig néhány óra leforgása alatt eggyé forrott, „egy hullámhosszra" hangolódott egy egész ország!

Ha valaki (Szent Péter?) halálom után megkérdezné, „érdemes volt-e élnem", habozás nélkül válaszolnám:

- Igen, az 1956-os októberi napok csodájáért; azért a mámorért, amit akkor éreztem, s amelyhez azóta sem volt semmi fogható, [még a szerelem legforróbb pillanatai sem! Szánalommal tekintek mindenkire, aki ezeket a rendkívüli pillanatokat át nem élhette, meg nem ízlelhette! (Ezen november 4. hajnalának szörnyű csalódása és fájdalma sem változtatott!)]

*

Pali barátomat csak 1992. őszén, egy évfolyamtalálkozón láttam viszont. Komoly, szakállas „úr" lett belőle. Első pillanatban meg sem ismertem. Aztán hirtelen bekövetkezett tragikus haláláig, többször találkoztunk, de ha visszagondolok rá, most is úgy él az emlékezetemben, ahogyan azon a történelmi délutánon ifjú hévvel elrohant. Stubits Jancsi, úgy tudom, valahol Kanadában talált magának „új hazát", ami pedig Tamáskó Ödönt illeti, nem sokkal a Forradalom leverése után eltávozott az élők sorából anélkül, hogy még egyszer beszélhettem volna vele. Nem volt köztünk szerelem, csak kezdődő, félszeg barátság. Alakja mégis összeforrott 1956. október 23-mal. Mindketten egyformán éreztünk, de amíg én hittem a győzelemben, ő kételkedett és - félt. (Sajnos, neki lett igaza!) Nem maradt más számomra belőle, mint az a kis, vaskos bronzdarab, amit pár nappal később, a Nemzeti Színház közelében (az Emke sarkán), az akkor már csupán két hatalmas csizmára redukálódott Sztálin-szoborból nagy üggyelbajjal lefűrészelt. Ezt ereklyeként, ma is őrzöm.

A svájci iskoláskönyvek a „História szimbólumaként" mutatják be a Diktátor Budapesten ledöntött bálványának fényképét. Ez a kis bronzdarab számomra minden földi hatalom és becsvágy hiábavalóságát bizonyítja: „Sic transit gloria mundi".

Saáry Éva, Lugano

Londoni levél

A BRIT MECSETEK VÁLTOZÓ HIVŐSEREGE

Nagy-Britannia megközelítőleg hatvanmillió lakosa közül immár mintegy kétmillió mohamedán. 2001. szeptember tizenegyedike, a new yorki World Trade Center kettős toronyépületének leomlása óta, nem valami népszerűek Angliában muszlim állampolgár-társaink. Terjed a bizalmatlanság: vajh' nem forralnak-e gyilkos terveket a keresztény őslakosság ellen díszes mecsetjeikben, hiszen köztudomású, hogy akadnak minket gyaur kutyáknak vélő, fundamentalista imámjaik is.

Bár Franciaországgal ellenkezőleg, a szigetországban nem erőltetik az asszimilációt, a muszlim lányok itt például mehetnek iskolába csadorban öltözötten, a szik kaszthoz tartozó hindu fiúk turbánban, és a vallásos zsidók kepelével a fejük búbján, a különböző fajúak mégis beilleszkednek a brit társadalomba. De a muzulmán vallás öntörvényűsége mégis kirí az európai keresztény kultúra tradícióinak a szövetéből. Ez már 1989-ben feltűnt, amikor a Bombay-ban született, de a Cambridge-i Egyetemen végzett brit író, Szalman Rushdie a mohamedán vallás bizonyos kegyetlen vonásait bírálta Sátáni versek című regényében, mire az iráni Homejni ajatollah, úgynevezett fatvát hirdetett ellene, azaz minden muszlimot arra bíztatott, hogy ölje meg az írót. Még ma is bujkálnia kell. A mohamedánok nehezen tűrik a hitvitákat. Nagyobb baj, hogy a közel-keleti diktatúrák bírálatát muszlimellenességnek fogják fel. Épp a minap láthattunk a BBC televízió műsorában egy névtelenül és félárnyékban fényképezett arccal nyilatkozó iszlámszakértőt, aki igen pesszimista volt, mert nagy veszélynek tartja, hogy Szaúd-Arábia és Jeruzsálem után a keresztények az eddig általuk megközelíthetetlen iraki szent helyeket is megszentségteleníthetik jelenlétükkel, elesett az utolsó bástya, ami könnyíti a muszlim terrorszervezetek toborzó munkáját öngyilkos merényletre kész fundamentalista fiatalok között. A londoni Regent Parkban lévő aranykupolás nagymecset és az észak-angol iparvárosok fülledt kis imaházainak az imámja egyaránt azt hirdeti a pénteki prédikáció, a kutbah során, hogy George W. Bush és Tony Blair az iszlám ellen folytat keresztes hadjáratot. S Nagy-Britanniában ezerkétszáz mecsetben kétezer imám szónokol.

Jellemző tünet azonban, hogy az elangolosodó muszlim hívők egy része unja már a Szaúd-Arábiában képzett papok állandó témáját, a Bush és Blair elleni kirohanásokat. A kutbah elsőrendű hagyományos feladata a hívők napi lelki és társadalmi problémáinak az elemzése, az ezzel kapcsolatos eligazítás, tanácsadás lenne, nem pedig politikai agitáció. A brit mohamedán közösség hiányát érzi helyben képzett és angolul is tisztességesen beszélő papságnak. Vannak már angliai muszlim szemináriumok, de ezek még csak kevesebb, mint tíz százalékát adták a klérusnak. A nagy többség közel-keleti diktatúrákból szerződik a brit mecsetekhez. El sem tudják képzelni, milyen a templomi közösségen belüli demokrácia. Ami persze egyre kevésbé tetszik az angliai társadalmi viszonyokhoz szokott, nagyrészt már itt született nemzedéknek. Ez a mi szerencsénk. Mert úgy látszik, a demokrácia meg tolerancia mégis csak attraktív. S ha a mecsetek papjai a gyűlöletet hirdetik, az új generáció elfordul a vallástól.

Az angolok értik a módját a csendes meggyőzésnek. Támogatják a nagy-britanniai muszlim értelmiség vitaköreit és az egyetemeknek az iszlám reformmal vagy a beilleszkedéssel foglalkozó előadás sorozatait. Lassan eljön az idő, hogy nem nézünk némi félelemmel pakisztáni származású utastársunkra, ha gyanús formájú csomaggal telepedik mellénk az autóbuszon. S reméljük, hogy az egyes városnegyedek utcasarkain esténként összegyűlő, kávészínű ifjak a krikett vagy foci eredményeket beszélik meg egymás közt, nem pedig Oszama bin Laden legújabb üzenetét.

Sárközi Mátyás

MAGYAR CSILLAGÁSZOK NORVÉGIÁBAN

II. rész

Johan Gunnerus, Trondheim lutheránus püspöke, szívesen látta a két jezsuitát, Hell Miksát és Sajnovics Jánost. Ők pedig, amíg kipihenték úti fáradalmaikat, meghatározták a város meridiánját és földrajzi szélességi fokát. Amikor P. Hell megtudta, hogy a város helyőrségében német katonák is vannak, meglátogatta őket, és 155 katolikust talált köztük. A tilalom miatt ezek évek óta szentmise és szentségek nélkül éltek ott. A páter engedélyt kapott, hogy amíg ott tartózkodik, szentmiséket és beszédeket tarthat nekik. A katonák közül 146 elvégezte gyónását és szentáldozáshoz járult.

Trondheimból hajóval kellett megtenniük a hátralévő 1800 kilométeres utat. Ez az út ma három napig tart a turistáknak kényelmesen berendezett gőzhajón. Akkor vitorlás hajóval kb. 4 hétig tartott az utazás, jó idő és kedvező szél esetén. Augusztus 22-én indultak el Trondheimból az egyárbocos vitorlással, amelyet hat norvég hajós irányított. Útközben heves viharokba kerültek; háromszor is horgonyt kellett vetni és napokig várni, míg kedvező széllel tovább tudtak vitorlázni.

Október 10-én Vardö már csak félnapi vitorlázásra volt tőlük. Éjszaka hatalmas orkán érte utol őket. Lehorgonyoztak, de a három horgonyból kettőt leszakított a háborgó tenger. „A kapitány ekkor parancsot adott, hogy a harmadik horgonyt húzzák fel, nehogy azt is elveszítsük - írja Sajnovics. - Hajónk nagy sebességgel a vízhegyek közé sodródott. Mikor egy hatalmas hullám csapott ránk, a tengervíz behatolt a fülkéinkbe és mindenünk átázott. Attól féltünk, hogy a nyílt tengerre ragad minket a vihar, de végül ez lett a menedékünk. Ha ugyanis a sziklafalak közelében hányódtunk volna ide-oda, darabokra tört volna hajónk, és a hullámokban leltük volna halálunkat. Reszkettünk a félelemtől, de imádkoztunk és fogadalmakat tettünk Istennek..."

P. Hell írta erről bécsi rendtársainak: „A Jóisten valóságos csodával mentett meg minket, különben mindnyájan elpusztultunk volna. Ebben a viharos hónapban egyedül október 11-én volt lehetőségünk arra, hogy bejussunk Vardö kikötőjébe. A következő hetekben még hevesebb viharok dúltak. Isten mintegy láthatatlan kézzel kiragadott minket az életveszélyes sziklák közül és a vihar ellenére a legkisebb vitorlával egyenesen Vardöbe hajtott minket...."

Így aztán 49 nap életveszélyes utazás után kimerülten érkeztek meg. A vardöházi erőd parancsnoka fogadta őket, ötven helyőrségi katonájával. Akkor csak 300 ember élt ott. Ma 3400 lakosa van Vardö kis városának.

P. Hell már másnap elkészítette a csillagvizsgáló tervrajzát. A parancsnok rendeletére az ácsok azonnal elkezdték az építését. Vastag faragott gerendákból építették fel annak a faháznak nyugati oldalán, amelyben P. Hell és Sajnovics lakott. A munka lassan ment, de karácsonyra készen lettek vele, és fel tudták állítani a teleszkópokat és a műszereket.

A téli hónapokat különböző tudományos munkákra használták. Megmérték egyes csillagok magasságát, meghatározták a sziget meridiánját és földrajzi helyzetét. P. Hell pontos térképeket készített Vardö szigetéről és az északkeleti partvidékről. Lerajzolta a lakóházukat és a csillagvizsgálójukat is. Ez már nincs meg, de a vardöi múzeumban egy külön szoba van berendezve P. Hell Miksa tiszteletére, ahol ki vannak állítva az általa készített rajzok és térképek, és emléktáblák hirdetik a két csillagász érdemeit norvég, angol és magyar nyelven.

Behatóan tanulmányozták annak a vidéknek természetrajzát, történetét, népességét és nyelvét. Vardö lakói között voltak lappok is, és Sajnovics észrevette, hogy a nyelvük hasonlít a magyarhoz. Azon a télen írta meg híres tanulmányát a lapp és magyar nyelv rokonságáról. Munkája a finn-ugor nyelvkutatás forrása és az összehasonlító nyelvtudomány úttörő műve lett.

P. Hell nem feledkezett el papi hivatásáról. Teljes misefelszerelést vitt magával, és első dolga volt, hogy vardöi lakása egyik sarkában felállította a kis tábori oltárt. Minden nap bemutatta a szentmise áldozatot. Sajnovics ministrált, ő akkor még nem volt felszentelt pap. Így készültek imával is a Vénusz-átvonulás észlelésére.

A P. Hell Miksa képe a lappok rénszarvasbőr ruhájában

A számítások alapján előre tudták, hogy a Vénusz 1769. június 3-án este fél tízkor éri el a nap korongját, és 4-én hajnalban hagyja el azt. Ahhoz azonban, hogy a számításuk helyes legyen, másodpercnyi pontossággal kellett mérniük azt a két időpontot, amikor a Vénusz sötét korongjának széle a belépés után és a kilépés előtt éppen érinti a napkorong belső vonalát.

Június 3-án este annyira felhős volt az égbolt, hogy emberileg véve kilátástalan volt minden. De éppen a kellő időben felszakadt a felhőzet, és pontosan meg tudták állapítani mindkét érintkezés időpontját. Nagy örömmel Te Deum-ot énekeltek. A katonák diadalt fújtak trombitáikkal, a parancsnok felhúzatta a zászlókat és elrendelte a díszlövéseket. Azon a napon Vardö minden lakója ünnepelt. Sajnovics a következő sorokat írta rendtársainak:

„Téged Isten dicsérünk!..., így zengünk mi a hálaadás legbensőbb hangján s ti is hangoztassátok ezt velünk; kérünk ezért mindnyájatokat, mert megáldotta az Úr vállalatunk s megengedte, hogy Vénusz bolygónak a Nap korongja előtt való átvonulását teljesen és tökéletesen észlelhettük..., ami igazán csodával párosult vala..."

A magyar asztronómusok mindezek után elégetten kezdték csomagolni és a hajóra vinni műszereiket. Június 27-én indultak Vardöből. Útközben megálltak Trondheimben és Koppenhágában. Számos előadást tartottak a munkájukról. Ők voltak az első külföldi tudósok, akiket ünnepélyesen felvettek a Dán Királyi Tudományos Akadémia tagjai közé. Értekezéseik latin szövegét Koppenhágában adták ki először nyomtatásban, és dán nyelvre is lefordították azokat.

Végül 1770. május 22-én indulhattak el Koppenhágából, és augusztus 12-én érkeztek meg Bécsbe. Az egész skandináviai vállalkozásuk és munkájuk két évig és három hónapig tartott.

Páter Hell Miksa (1720 - 1792) és Sajnovics János (1733 - 1785) mindvégig Krisztus hűséges papjai maradtak. Alapos teológiai képzettségük és tudásuk mellett a természettudománynak is kiváló művelői voltak. Világszemléletükben teljes összhangba tudták hozni a krisztusi hitvallást a tudományos gondolkodással és munkával. Megmutatták, hogy a vallás és tudomány nem állnak ellentétben, hanem inkább kiegészítik egymást. Magatartásuk és munkásságuk még ma is vonzó példakép számunkra és az marad a jövő nemzedékek számára is.

P. Teres Ágoston SJ

LOURDES-BA ZARÁNDOKOLT A PÁPA

II. János Pál pápa egyszerű beteg zarándokként kereste fel augusztus közepén a világhírű francia kegyhelyet Lourdesban. Először 1981-ben járt Lourdesban, ott ahol 1858-ban a Szűzanya 17 esetben jelent meg az egyszerű parasztlányka, Bernadette Soubirous előtt. Ezúttal jórészt a betegséghez kellett alakítani az egyházfő útitervét, habár a rendkívül kimerültnek látszó II. János Pál minden erejét összeszedve tartotta magát a két napos zarándoklat programjához. Beszédeinek egy részét azonban más olvasta fel.

A látogatás első napján a kegyhely barlangjánál a térdhajtást követően pillanatnyi rosszullét lett úrrá rajta, de végül is személyes titkárának - a közelállók segítségével - sikerült visszaemelni tolókocsijába és rövid idő multán némileg jobban lett. Joaquin Navarro-Vals bíboros, a Vatikán szóvivője a francia tévében ezzel kapcsolatban megállapította, hogy a pápa igen kifáradt és a fáradékonyságból eredő váratlan gyengeségi rohamokhoz hozzá kell szokni. A pápa környezetéből származó értesülések szerint a parkinzon-kórt enyhítő gyógyszerek hatása 3-4 órát tart és ehhez alakítják a Szentatya napirendjét. Az indulás napján azonban a pápa háziorvosa, Renato Buzzonetti által beadott szerek hatása erősen múlni kezdett, amikor a Szentatya Lourdesban a kegyhely barlangjához ért és alighanem ezért lett úrrá rajta a gyengeség.

Vasárnap, Mária Mennybemenetelének ünnepén 15 bíborossal együtt mutatott be szentmisét a szabad ég alatt és ekkor láthatóan jobb fizikai állapotban volt, mint az előző nap. A tűző nap sugaraitól hatalmas baldachin óvta a közel három órás szertartás alatt. A szavakat ugyancsak nehezen ejtette ki, de francia nyelvű üzenete ezúttal is egyértelmű és határozott volt: a béke fontosságáról beszélt, majd az élet feltétlen védelmére szólított fel a fogantatás pillanatától a természetes halálig. Ezzel ismét állást foglalt a művi vetéléssel és az eutanáziával szemben. Beszédét a százezres tömeg hangos ünnepléssel fogadta. Vasárnap délutáni pihenője után a Szentatya még egyszer felkereste a Mária-barlangot és ivott a forrás csodatevőnek tartott vizéből. Később Daneels belga bíboros a látogatással kapcsolatban jelkép értékűnek minősítette a pápa szavait, aki a Mária-barlang bejáratánál arról beszélt, hogy zarándoklata végéhez érkezett.

Vincze András

1849. október 6.

Nekünk, a velem nagyjából egykorúaknak, Arad, október 6-ika, az aradi tizenhárom vértanú, a három nemzeti ünnep egyikeként végigkísérte iskolaéveinket. A megemlékezések mindig kiemelték az akkori ítéletek szörnyű kegyetlenségét, Haynau - a Magyarországon teljhatalommal felruházott katonai és polgári kormányzó - az 1849-es itáliai vad kegyetlenségét követően „bresciai hiéna"-ként emlegetett osztrák hadvezér szégyenletes szerepét. A véres megtorlás - akkor is, mindig is - esztelensége azonban csak később kristályosodott ki, jelentkezett felismerés formájában.

De ezeknek taglalása helyett emlékezzünk a vértanukra: Aulich Lajos, Damjanich János, Dessewffy Arisztid, Kiss Ernő, Knezic Károly, Láhner György, Lázár Vilmos, Leiningen-Westerburg Károly gróf, Nagysándor József, Poeltenberg Ernő, Schweidel József, Török Ignác, Vécsey Károly gróf kegyetlen kivégzésére.

Jókai Mór, az 1848-at követő idők krónikása, nemcsak másokat buzdított, hanem maga is gyakorolta ajánlását: „Írjunk mitológiát, írjuk le az év eseményeit híven, valóan, mindent, ami megtörtént, minden csodálatost, ember fölöttit, nagyszerűt, amit láttunk, amit tapasztalánk, aminek szemtanúi voltunk." A fejedelmi családból származó Kemény Zsigmond pedig kiemelte, hogy két dolgot nem tud elhinni: „...hogy győzedelem esetén mint független ország fennállhassunk, s hogy megengedhesse Európa a győzelmet." Persze a „győzelem" itt a szabadságharcot letörő erők győzelmét jelenti. Mindkettőjük irodalmi munkássága Világos után is szolgálta az elbukott forradalom, szabadságharc ügyét. Kemény Zsigmond később Deák Ferenc eszméit hirdette, népszerűsítette. Náluk, de másoknál is, olvashatunk ezeknek a hősi időknek a történetéről.

Szeretnék még emlékeztetni egy gondolatra. Arra, hogy az esztelen kegyetlenség, mely az aradi tizenhárom kivégzésével érte el csúcspontját, ismét útját állta a magyarok kibékülésének az uralkodóházzal. Már II. Rákóczi Ferenc idején is ez a szellem - mely Kollonich Lipót gróf, esztergomi érsek, egy ideig államminiszter és a bécsi kamara elnöke megfogalmazása szerint így festett: „én Magyarországot először rabbá, aztán koldussá, végül katolikussá teszem" - uralkodott és vezetett a szabadságharc kitöréséhez. Mennyivel bölcsebb I. Miklós orosz cár tanácsa, amelyet a fiatal Ferenc Józsefhez intézett levelében (1849. augusztus 16-án) ad a kor diplomáciai érintkezésének stílusában - idézem: „Elküldöm hozzád magam helyett fiamat, Sándort (a későbbi II. Sándor orosz cár), hogy olyan hírt vigyen meg neked, ami - remélem - örömöt fog okozni. Görgey, akit diktátornak neveztek ki, hadseregével letette a fegyvert, és kegyelemre megadta magát neked. Adjunk hálát Istennek, kedves barátom, ezért a kedvező eredményért, adjunk hálát neki, hogy megelégelte alattvalóink drága vérének hullását, és alkalmat ad neked, hogy uralkodói jogaink legszebbikét, a helyesen értelmezett kegyelmet gyakorolhasd. Ismerem szívedet, kedves barátom, tudom, hogy nem tagadod meg magadtól ezt az örömet. Kegyelmet a megtévedteknek, barátod kéri ezt számukra..." Még ez a kérés - mert a tanács végül kéréshez vezet - sem talált meghallgatásra, és a Haynau által levezényelt aradi vérengzés, a megtorlás, leigázás politikája, ismét útját állta az uralkodó és a magyar nép közeledésének, egészen 1867-ig. Történelmünkben nem ritkák a szomorú tragikumot sem nélkülöző fejezetek. Ilyen az aradi tizenhárom elvakult bosszútól vezérelt kivégzése is. És, hogy ezek a hősök a fenyegető bitófa árnyékában hogyan gondolkoztak, arra legyen példa Damjanich Jánosnak a kivégzése előtti éjszakán írt imája: „Mindenség Ura! Hozzád fohászkodom! Te erősítettél engem a nőmtől való elválás borzasztó óráiban, adj erőt továbbra is, hogy a kemény próbát: a becstelen, gyalázatos halált erősen és férfiasan állhassam ki. Hallgasd meg, ó, Legfőbb Jó, vágyteli kérésemet! Te vezettél, Atyám, a csatákban és ütközetekben - Te engedted, hogy azokat kiállhassam, és a Te védelmező karod segített némely kétes küzdelemből sértetlenül kilábolni - dicsértessék a Te neved mindörökké! Oltalmazd meg, Mindenható, az én különben is szerencsétlen hazámat a további veszedelemtől! Hajlítsd az uralkodó szívét kegyességre a hátramaradó bajtársak iránt, és vezéreld akaratát a népek javára! Adj erőt, ó, Atyám, az én szegény Emíliámnak, hogy beválthassa nékem adott ígéretét: hagy sorsát hitének erejével fogja elviselni. Áldd meg Aradot! Áldd meg a szegény, szerencsétlenségbe süllyedt Magyarországot! Te ismered, ó, Uram, az én szívemet, és egyetlen lépésem sem ismeretlen előtted: azok szerint ítélj fölöttem kegyesen, s engedj a túlvilágon kegyes elfogadást találnom. Ámen."

Ramsay Győző

A Szent István csontereklyénél Bécsben

A Stephansdom is őriz Szent István ereklyét. A feledés homályából hoztuk napvilágra az 1987-1988-as években. Azóta a Dóm kincstárában rejtőző ereklyét Szent István ünnepe táján a nyilvánosság is láthatja.

Ez a lehetőség fellelkesítette a Bécsben élő magyarságot, a határon túli magyarság is együtt óhajtott ünnepelni a bécsiekkel. 1996-ban mintegy 6000 hívő töltötte meg a Stephansdómot, 36 pappal, püspöki vezetéssel ünnepeltek a magyar zarándokok. 2003-ban az Esztergom-Budapest-i prímás, érsek - aki közben bíborosi rangot nyert, dr. Erdő Péter vezette az ünnepséget. Az ünnepségbe bekapcsolódott Christoph Schönborn Bécs és Ausztria bíboros érseke mint koncelebráló főpap, s együtt mutatták be a Szent István ünnepi szentmisét!

Az idei, augusztus 28-i Szent István ünnepi istentisztelet meghívott vezetője Spányi Antal székesfehérvári megyéspüspök volt, aki a hegyeshalmi határátkelőnél keletkezett torlódás és több órás várakozás miatt, csak az ünnepi mise végére érkezett meg. Így a misét Vencser László, az Osztrák Püspöki Konferencia idegen nyelvű lelkipásztori szolgálatának vezetője, Cserháti Ferenc németországi püspökkari magyar delegátussal és a többi vendégpapokkal már korábban elkezdte. A szentmise végére befutó székesfehérvári püspök aztán elmondta ünnepi beszédét és megáldotta az oltár elé helyezett áldozati adományokat. Az ünnepségre mintegy 2000 magyar jött el, elsősorban Magyarországról, Ausztriából, a nyugati országokból, az egész Kárpát-medencéből, főleg a Felvidékről, de voltak Erdélyből és a Délvidékről is.

A bécsi Szent István ünnephez 1987-1988-tól kulturális műsor is tartozik a dómtéren. Ez a műsor magyar népi szokásokat elevenít fel: aratási, szüreti, lakodalmas hagyományokat. Népi táncok, szokások, énekek, dalok, szebbnél szebb koreográfiai feldolgozásban kerülnek bemutatásra.

A bécsi Stephansdóm ereklyéi közé tartozik Szent István királyunk (1000-1038) művészi kivitelű ereklyeszekrényben őrzött csontereklyéje. Az ajándékozás éve ismeretlen; lehet, hogy Nagy Lajos királyunk (1342-1382) ajándékozta a Stephansdómnak, valószínű azonban, hogy Albert magyar király özvegye, Erzsébet - Zsigmond császár leánya - hozta ide magával, kalandos körülmények között. V. László (posthumus) meghagyta az ereklyét a bécsi káptalan birtokában.
Egy francia nővér, Soeur Francoise Berchet, készítette el a jelenlegi párnát, 1848-ban. A csontereklye mai foglalata az 1890-es évek elejéről való, Julius Hermann, a dóm művészi érzékű építésze tervezte. Az aranyozott bronzból készült ereklyeszekrény tetején a magyar szent koronának kidolgozott mása látható. A reliquiárum 20 kg. súlyú, rajta virágfüzérek díszlenek. A csontereklye díszei változatlanul még 1848-ból valók a felírással együtt: „De brachio Sancti Stephani Hungariae Regis" - „Szent István, Magyarország királyának karjából".

Idén turisták ezrei gyönyörködtek a magyar táncok, énekes-dalos művészek előadásaiban, fényképezték, filmezték a szebbnél szebb ruhákat, a népi játékok jeleneteit, s vitték magukkal a szép emlékeket Argentínától Japánig, Kanadától Dél-Afrikáig.

Hegyi György, Bécs

P. Szőke János aranymisés

Pappá szentelésének 50. évfordulója alkalmából Szőke János szaléziánus atya szeptember 5-én a budapesti „Belvárosi templomban", ünnepélyes szentmise keretében adott hálát Istennek fél évszázad papi kegyelméért (képünk). A szentmisén

részt vett sok hívő és pap, köszöntőt mondott Erdő Péter bíboros, prímás, érsek, Tempfli József nagyváradi püspök és Tamás József gyulafehérvári segédpüspök, valamint Habsburg Mihály főherceg, a Mindszenty Alapítvány elnöke. Szentbeszédet mondott Osztie Zoltán, a budapesti Belvárosi templom plébánosa.

Mise elején Havasi József SDB tartományfőnök köszöntötte az ünneplő közösséget és az ünnepeltet: „Szeretettel köszöntöm Mindannyiukat. Nagy megtisztelteté és öröm számunkra, hogy eljöttek kedves rendtársunk P. Szőke János atya aranymiséjére. Gondolom elégtétel ez számára, hisz 1954-ben Szőke atya primíciáján nem lehetett megjelenni, de még ezüstmiséjét is zárt ajtók között kellett megtartania Budapesten. P. Szőke 60 éve lépett a szalézi rendbe és 1956-ban került kapcsolatba a magyar menekültekkel és lelki gondozásukkal. Karintiában összegyűjtötte a kallódó magyar gyermekeket, iskolát szervezett számukra, majd hosszú időn át Svédországban gondozta a magyarokat. Hosszú ideig Németországban a „Kirche in Not, Ostpriesterhilfe" segélyszervezetnél dolgozott, és szívén viselte a magyarországi, felvidéki, erdélyi és délvidéki magyarok sorsát. Különösen az erdélyi árvízkárosultakat segítette, amikor Erdélyben kegyetlen árvíz pusztított. Igen sok magyar egyházközség neki köszönheti, hogy sikerült felújítani, rendbe hozni saját templomát, plébániaépületét. Külföldről hazatérve P. Szőke a szaléziéletben vesz részt, különösen a Don Bosco kiadónál fejti ki áldásos munkáját. A magyar szentek és boldoggáavatások érdekében igen sokat tesz a Mindszenty Alapítvány tagjaként; ennek keretei között fáradozik Mindszenty József bíboros és sok más hitvalló boldoggávatásáért. Ma megköszönjük a Jó Istennek, hogy nekünk adta őt, és egyben arra kérjük az Örök Főpapot, hogy jutalmazza meg szolgáját és áldozatos munkáját itt a földön, de legfőképpen a mennyben. A szentmiseáldozatban imádkozzunk érte!"

Az ünnepi alkalomból II. János Pál pápa áldását küldte a jubilánsra. A nyugat-európai katolikus magyarok tiszteletet és szeretettel köszöntik a jubilánst, az ÉLETÜNK korábbi főszerkesztőjét, a külföldön élő magyar katolikusok két püspökének - néhai Irányi László és később Miklósházy Attila - egykori európai megbízottját.

Cserháti Ferenc

Kéziratokat kérjük lehetőleg
e-mailen küldeni: eletuenk@gmx.de

† Pejacsevich Mária grófnő

1909. január 5. - 2004. július 10.

Az Angliai Római Katolikus Magyarok Egyesülete és a Mindszenty Ház közössége szomorú szívvel búcsúzik szeretett jótevőjétől és tagjától.

Majdnem egy évszázadot átfogó, bámulatos emlékezőtehetséggel megáldott, történelmet alakító korszakokat élt meg: vagyonuk elvesztését, 2 világháborút, bombázást, menekülést. Testvérét és férjét Buda ostrománál 1945-ben az oroszok lelőtték, hátrahagyva 5 nyolc éven aluli gyermeket.

Amikor született, sem útlevél, sem igazolvány nem kellett ahhoz, hogy Európában bárhova utazhasson az, aki megengedhette magának. A háború után minden megváltozott, s a szétdarabolt Európában 1956-ig neki 8 útlevele volt különböző országokból.

2000-ben 2 kötetben kiadott visszaemlékezéseiben örökítette meg hosszú életútját, tizenegy „korszakra" osztva fel életét, amelynek olvasásakor az ember úgy érzi, hogy alig lehet ennyi történést, eseményt belezsúfolni egy emberéletbe. Kitartó munkával írta naplóját, gyűjtötte össze az adatokat a családi krónikához, tele fényképpel, 4 generációt megörökítve.

Ahol megjelent, ott mindig „hasznossá vált". A menekülés után Belgiumban 1 évig volt, 1951-ben Bécsben a Caritas Internationalis alkalmazta, a Szabad Európa Rádiónál fordító volt 2 évig. Londonban 1958-1969 között a Chatholic Women's League Relief and Refugee Committee-ben és az USEP (United States Escapee Program - mely nagy összeget juttatott arra a célra, hogy visszatartsa a menekülteket az USA-ba való bevándorlástól) vezető szerepében az 1956 után Angliába menekült 20 ezer magyar ügyeit intézte. A menekültek részére gyűjtött adományokból lakásokra, bútorokra, tanulmányokra és egyéb segélyekre osztott ki kisebb-nagyobb összegeket, a legpontosabban könyvelve minden fillért, névvel, igénnyel megjelölve.

Az angol Katolikus Női Liga (Catholic Women's League) révén sikerült a magyar lelkésznek házat venni.

A Mindszenty Otthonban megszervezte az Erzsébet Női Ligát betegek látogatására, segített a magyar iskola létre hozásában.

Dr. Ispánki Béla angliai főlelkész haláláig, 27 éven át vezette irodáját, levelezett, kérelmeket intézett, kartotékozott és mindent feljegyzett. Összekötő kapocs volt Westminster és a magyar lelkész között. Ispánki Béla halála után Tüttő György kinevezett magyar lelkésznek volt a segítsége.

1974-ben Mindszenty József Bécsbe kérte bizalmas levelezéseit intézni.

1979-ben, 25 éves egyházközségi munkájáért a Szentatya apostoli áldását és jókívánságait táviratban küldte Jean Villott bíboros államtitkár útján. A távirat szövegét, és a grófnő egyéb tevékenységéről, dr. Borovi József 2003-ban, a Szent István Társulat gondozásában megjelent „A magyar katolikusok lelki gondozása Angliában" c. könyvében lehet olvasni (315 oldal). 90-ik születésnapjára a Szentatya személyes áldását küldte.

Pejacsevich Mária nagy és szerető családban született Budán, a várbeli Úri utcában. A horvátországi, Nasice-i családi birtok odaveszett a budapesti házukkal együtt, a család fillér nélkül maradva szétszóródott a világ minden részében. Visszaemlékezéseinek megírásakor már csak fivérével, Márkussal maradtak ketten a tíz testvér közül. Azonban a család összetartó ereje s több mint 130 leszármazottja a legnagyobb szeretettel vette körül, ugyanúgy az angliai magyarság, akik felejthetetlen hálával tartoznak e kiváló léleknek. Neki ugyan nem volt családja, de mindenkit annak tekintett.

Visszaemlékezésének végén olvashatjuk: „Beniczky nagyapám gyakran mondta: mikor megöregszel állandóan temetsz, végül magad maradsz". „Isten tudja, meddig akar még 'itt lent' tartani. Addig is nagyon boldog vagyok örömetekben és fájdalmaitokban osztozni. Mikor eljön az én időm, imádkozzatok értem. Ha Isten úgy akarja, a boldog világban leszek, továbbra is szeretve mindenkit és érdeklődéssel figyelve életeteket 'itt lent', amíg ismét nem találkozunk 'ott fent'".

Drága Mária, „Miss Mary", a család Maju nénije, aki annyi fényt sugároztál Magadból mindenki felé, az Örök Világosság fényeskedjék Neked.

Horváth Anna, London

† P. Bozsóky Gerő Pál OFM

1922-2004

Bozsóky atya 1922. december 18-án született Alsósegesden. Itt kezdte tanulmányait a helyi katolikus elemi iskolában. Somogy megyéhez, családja rokonságához, ökumenikus meggyőződéséhez mindig szeretettel ragaszkodott. Sohasem felejtette el, hogy szülei mily nagy áldozatot hoztak, hogy tanulhasson. Korán kapcsolatba került a Mariánus-ferences rendtartománnyal. Búcsúszentlászlón járt gimnáziumba. Esztergomban érettségizett és Szombathelyen végezte el teológiai tanulmányait. Itt szentelték pappá 1946-ban.

Azokhoz a kevesekhez tartozott, akiket utolsóként, még 1948-ban, nagynehezen kiengedtek a Sorbonne-ra tanulni, de már vissza nem mehetett, édesapja temetésére sem. Rendje német-francia-történelem szakos tanárnak szánta, de végül is újságírás és könyvtári, levéltári kutatómunka vált osztályrészévé. Párizsban lett a diákok egyetemi lelkésze, és a Francia Rádió magyar nyelvű adása egyházi műsorának szerkesztője. Ebben a minőségben tudósított a II. Vatikáni Zsinatról és Mindszenty bíborosról. Magyarul és franciául prédikált. Utolsó könyve a jeruzsálemi királyságról szól.

Magyar lelkipásztori megbízatást hivatalosan nem kapott, de hazai diákokat, turistákat mindig szívesen fogadott. Mint nélkülözhetetlen „ötödik kerék", évtizedeken át besegített és helyettesített a párizsi Magyar Katolikus Misszióban. 2004. április 15-én Nantes-ben szólította magához az Úr.

Vértanú jezsuiták emléke Grácban

A gráci jezsuita kollégium - 1585-től egyetem - az ellenreformáció kimagasló szellemi központja volt, amelyben többek között Pázmány Péter is tanult és tanított. Volt növendékei közül tizenegyen egyház-

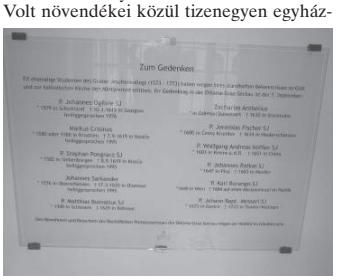

hűségükért életüket áldozták: Johannes Ogilvie, **Markus Crisinus, Stephan Pongracz,** Johannes Sarkander, Matthias Burnatius, Zacharias Anthelius, Jeremias Fischer, Wolfgang Andreas Koffler, Johannes Ratkai, Karl Borango, Johann Bapt. Messari.

Nekik állított emléket (képünkön) ez év júniusában Egon Kapellari, Grác-Seckau-i megyéspüspök. A II. János Pál pápa által szentté avatott három kassai vértanúból kettő tanult Grácban: Pongrácz István és Crisinus Körösi Márk.

Molnár Ottó, Párizs

† Czilchert Aurél

1918-2004

Madridban hosszabb betegség után 86 éves korában elhunyt Czilchert Aurél, minden magyar ügy lelkes támogatója. Mint tüzérfőhadnagy vett részt a második világháborúban és érdemelt ki több kitüntetést. Később a Spanyol Légióban szolgált, majd 1955-ben, Madridban telepedett le és a Marosy Ferenc vezetése alatt álló, szabad magyar érdekképviselet titkára lett. Ezt a munkakört a képviselet megszűntéig, 1969 októberéig látta el. 1956-ban neki kellett volna a tervezett spanyol fegyverszállítmányt Magyarországra kísérnie. 1963 és 1975 között a Spanyol Nemzeti Rádió magyar adásánál is működött, majd a Spanyol Rádiótelevízió fordítójaként 1983-ban történt nyugdíjazásáig. Munkásságáért a Magyar Köztársasági Érdemrend kiskeresztjét kapta. Hamvait Pécsett helyezték nyugalomra.

Rónai Zoltán

Köszönjük, ha megújítja az ÉLETÜNK előfizetését!

MAGYARNYELVŰ SZENTMISÉK NYUGAT-EURÓPÁBAN

Itt közöljük a magyar lelkészségek telefonszámát és címét, ahol érdeklődni lehet magyarnyelvű szentmisék helye és ideje után. Megtalálható még a MKPK honlapján is: http://www.katolikus.hu/nov.html

ANGLIA:

London: Msgr. Tüttő György főlelkész, Dunstan´s House, 141, Gunnersbury Avenue, GB-London W3 8LE, **Telefon./fax: 0044/20/8992 2054**

ÉSZAK-ANGLIA:

Rochdale: Magyar Egyesület székházában. 76 a/78, Milnrow Road, minden hónap második vasárnapján 15.00-kor.

Wolverhampton: St. Andrew anglikán templomban, St. Andrew Close, Hunter Street-ről, minden hónap harmadik vasárnapján 15.00-kor.

Bradford: Magyar Egyesület székházában. 4, Walmer Villas, minden hónap harmadik vasárnap utáni szerdán, délelőtt 11.00 órakor.

Nottingham: Lengyel templomban. 2, Sherwood Rise, minden hónap negyedik vasárnapján 12.30-kor.

Érdeklődni: Ft. Fülöp Menyhért plébános, St. John The Baptist Presbytery, Dowling Street, Rochdale, OL11 1EX, **Tel./Fax: 0044-(0)1706/64 59 37.**

AUSZTRIA:

Bécs: Ft. Hegyi György, Ungarisches Röm. Kath. Seelsorgeamt, Döblergasse 2/30b, A-1070 Wien, **Telefon/fax: 0043/1/526 49 72.** Miséző helyek: Bécs, Mödling, Wr. Neustadt, Florisdorf, Kaiser Ebersdorf.

Pázmáneum, Msgr. Dr. Csordás Eörs, rektor, szentmise: minden szombat este 18.30, A-1090 Wien, Boltzmanngasse 14, **Telefon: 0043-1-317 3656**

Burgenland/Alsóőrött: Pfarramt Unterwart, Ft. Horváth János, **Telefon: 0043/ 33/527 108**

Grác: szentmise vasárnaponként 10.00-kor a Welsche-Kirche-ben, Griesplatz 30. sz., Ft. Mag. Papp Tibor lelkész, Ugri Mihály gondnok, **Tel.: 0043/316/68 35 08;**

Innsbruck: minden hónap 2. vasárnapján, Richard Wagner Str. 3., Dr. Magda Szilveszter diakónus, **T.: 0512/204 103**

Linz: Misézőhelyek: Linz, Wels. Érdekl.: Ft. Szabó Ernő, Ungarnseelsorgezentrum d. Diözese Linz, Petrinumstr. 12, Haus 7, A-4040 Linz, T.: 0043-732/736581-4492 (iroda), -4493 (lakás), -4494 (Fax).

Salzburg: Szentmise havonta egyszer, vasárnap 12 órakor az Orsolyita-zárdában, Aigner Str. 135, változó dátummal. Érdeklődni: Schwarz Mária, **Telefon: 0043/662/820 139**

BELGIUM

Brüssel: Mission Catholique Hongroise, Rue del' Arbre Bénit 123, B-1050 Bruxelles/XL/ **Telefon/fax: 0032/2/64 85 336**,

Liege/Luxemburg: Ft. Dobai Sándor főlelkész, Aumônier Hongrois, Rue des Anglais 33., B-4000 Liége, **Telefon: 0032/ 4/22 33 910**

FRANCIAORSZÁG

Párizs: Msgr. Molnár Ottó főlelkész, szentmise minden vasárnap 11-kor, augusztus kivéve. Mission Catholique Hongroise, 42, rue Albert Thomas, F-75010 PARIS, **Telefon/fax.: 0033/1/42 08 61 70;**

Dél-Franciaország: Ft. Fülöp Gergely, Mission Catholique Hongroise, 74 rue du Grand-Roule, F-69110 Ste Foy-les-Lyon, **Telefon: 0033/4/78 501636**

NÉMETORSZÁGBAN

AUGSBURG-i Egyházmegye: Miséző helyek: Augsburg, Neuburg a. D., Kempten. Érdeklődni: Ft. Bárány József. Telefon: (0821)260- 3987; 0049-0176/222 52 817.

BAMBERG-EICHSTÄTT-REGENSBURG-i Egyházmegye nürnbergi székhellyel: Miséző helyek: Bamberg, Coburg, Ingolstadt, Landshut, Nürnberg, Regensburg. Érdeklődni: Ft. Bereczki Béla, Ungarische Katholische Mission, Tuchergartenstr. 2/A, D-90571 Schwaig. **Telefon:** (0911) 507 57 96

ESSEN-i Egyházmegye: Miséző helyek: Duisburg, Essen. Érdeklődni: Ung. Kath. Mission, Fraziskaner Str. 69a, D-45139 Essen. Telefon: (0201)28 47 40 vagy Kölnben: (0221) 23 80 60.

FREIBURG-TRIER-SPEYER-i Egyházmegyék Karlsruhe-i székhellyel: Miséző helyek: Mannheim, Offenburg, Kaiserslautern, Saarbrücken, Freiburg, Karlsruhe, Pforzheim, Konstanz, Singen, Strasbourg, Mulhouse. Érd.: Ft. Dr. Szabó József, Ungarische Katholische Mission, Schneidermühler Str. 12i, D-76139 Karlsruhe. Tel./Fax: (0721) 68 72 15

BERLIN-i és HAMBURG-i Főegyházmegye, **Hildesheim-i** és **Osnabrück-i** Egyházmegye: Miséző helyek: Berlin, Hamburg, Hannover, Kiel, Lübeck, Braunschweig, Bremen. Érd. Hamburgban: Ft. Rasztovácz Pál, Ungarische Katholische Mission, Holzdamm 20, D-20099 Hamburg, Tel.: (040) 25 077 83.

KÖLN-i Főegyházmegye és **AACHEN**: Miséző helyek: Köln, Bonn, Düsseldorf, Wuppertal, Bergisch-Gladbach, Aachen: Érdeklődni: Ft. Lukács József, Ung. Kath. Mission, Thieboldgasse 96, D-50676 Köln. E-mail: ungarnzentrum@netcologne.de Telefon: (0221)238060. Fax: 0221/232120 http://www.Ungarnzentrum.de

LIMBURG-FULDA-MAINZ-i Egyházmegye frankfurti székhellyel: Miséző helyek: Frankfurt-Rödelheim, Mainz, Wiesbaden, Darmstadt, Giessen. Érdeklődni: Ft. Takács Pál, Katholische Ungarische Gemeinde, Ludwig-Landmann-Str. 365, D-60487 Frankfurt. Telefon: (069) 24 79 50 21. www.magyar-katolikusok-frankfurt.de

MÜNCHEN-FREISING-i főegyházmegye: Miséző helyek: München, Rosenheim, Erding. Érdeklődni: Ft. Merka János, Ung. Kath. Mission, Oberföhringer Str. 40, D-81925 München. Tel.: (089) 982637, 982638, FAX: (089) 985419. **E-mail:** ukm_muenchen.de; http://www.ungarische-mission.de

MÜNSTER-PADERBORN-OSNABRÜCK-i Egyházmegyék: Miséző helyek: Hagen, Menden, Osnabrück, Bielefeld, Marl, Münster, Dortmund. Érdeklődni: Ft. Bagossy István, Ung. Kath. Mission, Middelfeld 24, D-48157 Münster-Handorf. Telefon (0251) 32 65 01

PASSAU-i Egyházmegye: Misézőhely: Passau: Érd.: Ft. **Szabó Árpád**, Götzendorferstr. 5, D-94121 Salzweg, Telefon: (08505) 12 29.

ROTTENBURG-STUTTGART-i Egyházmegye: Miséző helyek: Stuttgart, Heilbronn-Horkheim, Balingen-Frommern, Ludwigsburg, Böblingen, Reutlingen, Schwäbisch Gmünd, Eislingen, Weingarten, Heidenheim, Friedrichshafen, Munderkingen, Ulm, Biberach.

Érdeklődni: P. Gyurás István SJ, Ungarische Katholische Mission, Pfizerstr. 5, D - 70184 Stuttgart. E-mail: missio@ukgm-stgt.de v. istvan.gyuras@ukgm-stgt.de www.ukgm-stgt.de

WÜRZBURG-i Egyházmegye: Miséző hely: Würzburg. Érdeklődni: Ft. Dr. Koncsik Endre, Kardinal-Döpfner-Platz 7, D-97070 Würzburg. Telefon: (0931) 38 62 43

NORVÉGIA: P. Teres Ágoston SJ, Munkerudveien, 52, N-1165 Oslo. Szentmise minden hónap első vasárnapján 14-kor a Szent József kápolnában (Akersveien 4). **Telefon/fax.: 0047/22744 124**

OLASZORSZÁG

Róma: Msgr. Dr. Németh László főlelkész, Pontificio Instituto Ecclesiastico Ungherese, Via Giulia 1, I-00186 Róma. **Telefon: 0039/06/684-261.** Miséző helyek: **Róma** - minden hó utolsó vasárnapján 11-kor, S. Maria dell' Orazione (Via Giulia, kivéve júl., aug., dec.) és a Szent Péter bazilika Magyarok Nagyasszonya kápolnájában minden kedden 7.45-kor. **Milano -** minden hó első vasárnapján 10.30-kor, S. Maria della Sanita (Via Durini, kivéve jan., júl., aug., szept.). Magyar misék helye: Firenze, Bologna, Padova, Torino, Palermo, Perugia, Catania.

SVÁJC

Zürich: Ft. Vizauer Ferenc, Röm. Katholische Ungarnmission, Winterthurer Str. 135, CH-8057 Zürich, **Tel.: 0041/1/36 23 303**

Bern: Röm. Kath. Ungarnmission, Pf. 7717, CH-3000 Bern, **Tel: 0041/61/381 54 45** (Basel)

Genf: Szentmise minden hó 1. és 3. vasárnapján. **Telefon: 00 41/22/7910458;**

Lausanne: Szentmise minden hó 2. és 4. vasárnapján. **Telefon: 00 41/21/6478 678;**

Fribourg: Szentmise minden hó utolsó vasárnapján 10.30-kor, az **Orsolyiták** templomában, (rue de Lausanne). Lelkész: Ft. Popa Péter, **Telefon: 0041/26/534 06 72** ❑

HIRDETÉSEK

Személy és árufuvarozás Magyarországra. Elfogadható áron, megegyezés szerint, háztól-ház. Telefon: D-0049-07034-62580.

FELHIVÁS

PARTIUMI KERESZTÉNY EGYETEM NAGYVÁRAD. A magyar nyelvű felsőfokú oktatás újjáéledésének szimbóluma, nagy anyagi problémákkal küzd. A működéséhez szükséges anyagi alap biztosítására felkérünk mindenkit, szíveskedjék anyagi lehetősége szerint ehhez hozzájárulni. Adományát kérjük az alábbi bankszámlára átutalni: Förderverein f.d.Chr.Univ.Partium e. V., 72461 Albstadt. - Bankv.: Sparkasse Zollernalb, Kto-Nr.: 33049777, BLZ 65351260. (Spendenquittung!) Köszönettel a Segélyszervezet vezetősége.

Körmenden kertes sarokház eladó. Tel.: 0041-31/83 95 096.

53 éves magyar nő szívesen vállalna munkát (házvezetői, gyermekfelügyelet) Németországban, magyar, illetve német családnál. Tel.: 0036-28/513 925 (este).

MADEIRA SZIGETEN a főváros peremén, parkosított, modern, panorámás villában, komfortos szobák főzőfülkével, fürdőszobával, a tengerparton festői környezetben, egész évben kiadók. Ár: napi 30,- Euró két személynek. Tel.: 0035-29 19 35 280.

Ruhr-vidéken élő, munkaviszonyban lévő, csinos hölgy (39 /171/68), megismerkedne káros szenvedélytől mentes, szabad férfivel, 34-44 évesig, komoly szándékkal. Fényképes választ várok. Jelige: „piros rózsa".

Budapest belvárosában, 41 m^2 liftes lakás igényesnek kiadó, napi 33,- Euró. Tel.: 0049-(0)231/53 30 725 v. 0049-(0)231/82 75 35.

Sopron belvárosában 78 m^2-es lakás garázzsal igényesnek kiadó, 35,- Euró naponként. Tel.: 0036-99/31 69 95 v. 0036-99/31 43 68.

Családi ház eladó Budapesttől 28 km-re Piliscséven. 100 m^2 alapterületű, tetőtér beépítési lehetőséggel, szuterénnal, fúrt kúttal és ipari tevékenysége alkalmas műhelyekkel. Épült: 1978 és 700 m^2-es telken. Irányár: 100.000,-Euró. Tel.: 0049-(0)2202/58 578.

Magyar nyugdíjas hölgyek D-Németo.-ban v. Ausztriában házvezetői munkát vállalnak, magyarul tudó hölgy (úr), házaspárnál otthon-kással. Tel.: 0036-20/581 32 24.

Noémi, 37 éves, független, 2 éves fiával komoly szándékkal, egy megértő társat keres. Nagyon szeret festeni. Jelige: „tavasszal".

43 éves férfi (180/90) vagyok. Dél-Németországban Stuttgart környékén élek. Családot szeretnék alapítani. Keresem azt a magyar ajkú hölgyet, aki szintén családra vágyik. Jelige: „életcél".

Kelet-Bajorországban élő magyar férfi (52/172/80), hozzáillő társat keres (41-46) házasság céljából. Tel.: 09474/95 15 30.

Középkorú ápolónő, magyar családnál betegápolást, illetve házimunkába való besegítést vállal. Tel.: 0036-1/222 46 73.

Oroszlán jegyében született nő vagyok. Őszinte szándékkal józanéletű és vidám úriembert keresek 59 és 63 év között, München és Augsburg környékén, akivel együtt jövőmet tervezhetem. Töltsük az előttünk álló éveket harmóniában és szeretetben. Jelige: „őszirózsák".

Alapfokú német nyelvtudással bejárónői v. gondozói állást keresek. Rankits Istvánné, Frankel L. u. 20., H-7334 Szalatnak.

Megbízható középkorú hölgy, házvezetést, felügyeletet vállalna ottlakással. Tel.: 0036-84 /316 250 v. 0036-20/932 1668.

Németországban élő, kedves, csinos, őszinte és jóindulatú, barna, magas (1, 63-1, 72 m), nemdohányzó, magyar hölgyet keresek 47-55-év között, komoly szándékkal. Én 62 éves (1, 81 m, 85 kg), sportos kivitelű, ND/Ni, mély érzelmű szeretetet adni és kapni tudó akadémikus. Egészképes levelet várok. Jelige: „A szerelem kortalan".

Vallásos 57 éves úr, 180 magas, nem dohányzó, fiatalos, szeretne egy karcsú hölggyel megismerkedni. Jelige: „Berlin".

A római Szent István Ház
egész évben szeretettel várja
az Örök Városba
a szervezett zarándokcsoportokat
és az egyéni turistákat,
1-5 személyes, fürdőszobás szobákkal,
nagyon kedvező áron.

www.szih-roma.com

Via del Casaletto, 481,
I-00151 **ROMA**
Tel.: 0039-06/6574 2834.
Fax: 0039-06/6574 5959,
szih@tiscali.it

„Kereszt és korona" filmek magyarul vagy németül a bajor-magyar kapcsolatok 1100 éves történetéről, DVD, VHS, 2x 45 perc. Ára: 30,00 Euró + portó, megrendelhető: aravasz@web.de és fax: 0049-89-81 88 76 59.

Református istentiszteletek Münchenben: Reisinger Str. 11 (Sendlinger Tor) minden hó 1. 3. 5. vasárnap 16 óra, minden 2. és 4. vasárnap de. 11 órakor. Tel.: 089-601 13 35, www.reformatus-muenchen.de

EURÓPAI, NÉMETORSZÁGI OLVASÓINK FIGYELMÉBE!

AZ ÉLETÜNK előfizetési árát kérjük *helyi terjesztőinkkel (misszióinkkal)* rendezni! Csak a kiadóhivatalból postázott újságok előfizetését kérjük az „ÉLETÜNK" müncheni postabank számlájára befizetni.

A szerkesztőség

HIRDESSEN AZ ÉLETÜNKBEN

Apró-, házassági-, általános hirdetések betünként:	0,10 **Euró**
„Jelige" - postaköltség	5,00
Üzleti-, nyereséges hirdetés betünként	0,20
Nagybetűs sorok betünké	0,40
Egyszerű, 1 „pontos" keret	10,00

Kéthasábos hirdetés az összeg kétszerese.
Külön kívánságokat esetenként árazunk.

Egymásutáni háromszori hirdetésnél 10 %,- hatszori hirdetésnél 20 % ,- ill. egészévi hirdetés esetén 30 % kedvezményt adunk!

A hirdetések befizetésének határideje legkésőbb a hó 10-ig!

Hirdetéseket csak a hirdetési díj befizetése után közlünk!

A hirdetések szövegéért, stílusáért a szerkesztőség nem felel!

AZ ÉLET KÖNYVÉBŐL

Párizs

Az örök hazába költöztek:

M. VIOLA Francois: Párizs, 2004. 01. 01.
M. DOBRY István: Budapest, 2004. 04. 15.
Pere BOZSÓKY Gerő Pál OFM: Nantes, 2004. 04. 19.; Soeur LETICIA-FEKETE Barbara: Saint Pierre L'eglise, 2004. 04. 24.
Dr. SZÁNTAY Lajosné, Weiss Irmgard: Belgium, 2004. 05. 20.; M. PIERRON Gabriel: Pierrefitte sur Seine, 2004. 06. 05.
M. STARK Ferenc: Párizs, 2004. 06. 19.
M. RUDAS István: Boussy Saint Antoine, 2004. 06. 29.; M. JUHÁSZ Gyula: Hopital Pantin, 2004. 06.; M. NÉMETH István: Arnouville les Gonesse, 2004. 07. 06.

Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és az örök világosság fényeskedjék nekik!

† Blazovich Ágoston OSB

1921-2004

Blazovich Ferenc 1921. január 29-én született Répcesarudon (Frankenau). A frankenaui horvát-német elemi iskola elvégzése után a bencés gimnáziumban érettségizett Kőszegen, majd miután belépett a bencés rendbe, elvégezte a teológiai főiskolát Pannonhalmán. A budapesti egyetemen matematikából és fizikából tanári oklevelet szerzett (1947), majd a bécsi egyetem filozófiai fakultásán szociológiából doktorált (1953). 1942-ben egyszerű, majd 1945-ben örök fogadalmat tett a pannonhalmi bencés rendben. Dr. Meszlényi Antal, esztergomi segédpüspök szentelte pappá 1946. június 15-én Pannonhalmán.

Pappászentelése után Csepelen volt tanár (1946-48), 1948 őszén hittanár lett Sopronban. 1949-től a burgenlandi horvátok lelkésze Bécsben, s ugyanakkor a burgenlandi Szeminárium prefektusa is. 1970-ben kinevezték vicerektornak, amely tisztséget egészen haláláig viselt. 1974-től 20 éven át a Nyugat-Európában élő magyar bencések elöljárója is volt. Az Eisenstadti Egyházmegye szolgálatában először püspöki tanácsos (1968), majd tiszteletbeli szentszéki tanácsos (1986) címet kapott munkásságának elismeréseképpen Stefan László püspöktől.

Bécsben halt meg 2004. május 10-én, 84 éves korában, 64 évi szerzetesi és 58 évi papi élet után.

Miklósházy Attila

ÉLETÜNK

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

MAGYAR KATOLIKUS DELEGATURA
Landwehrstr. 66 · 80336 München
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
Email: eletuenk@gmx.de

*

Felelős kiadó:
a Magyar Katolikus Delegatura
Főszerkesztő: Dr. Cserháti Ferenc
A szerkesztőbizottság tagjai:
Dr. Frank Miklós, Ramsay Győző, Szamosi József (olvasó- és tördelőszerkesztő) és Vincze András.

*

Redaktion und Herausgeber:

UNGARISCHE KATHOLISCHE DELEGATUR
Landwehrstr. 66 · D-80336 München
Chefredakteur: Dr. Cserháti Ferenc
Telefon: (089) 5 32 82 88
Telefax: (089) 5 32 82 45
E-mail: eletuenk@gmx.de

*

Abonnement für ein Jahr: 15,— Euro
11 Exemplare
nach Übersee mit Luftpost US$ 50,—

*

ELŐFIZETÉS:

Az életünket a helyi magyar lelkészek terjesztik, ők küldik szét, náluk is kell előfizetni! Tengerentúlra, vagy ahol nincs magyar lelkész, oda a kiadóhivatal küldi az újságot.

1 példány ára: 1.50 Euró
Előfizetési ár egy évre 15,-Euró
Tengerentúlra US$ 50,-

BANKSZÁMLÁNK:
Ungarische Katholische Delegatur
Sonderkonto „ÉLETÜNK".
Postbank München
Konto-Nr.: 606 50-803 – BLZ 700 100 80

*

Erscheint 11 mal im Jahr.

Satz: ÉLETÜNK

*

Druck: AMPER-WERBE-DRUCK
Verlag Hammerand GmbH
Hasenheide 11,
82256 Fürstenfeldbruck

*

Beilagenhinweis: Dieser Auflage liegt zeitweise ein RUNDSCHREIBEN bei.

A KIADVÁNYHOZ KÖRLEVELET MELLÉKELTÜNK.